శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౯ ౧౯౬౩, మార్చి: శుభకృత్తు - ఫాల్గుణము సంచిక ౯

విషయసూచిక

శ్రీ రామకృష్ణుడు, వివేకానందస్వామి

రచయిత :

శ్రీ జవాహర్‌లాల్ నెహ్రూ

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

ముచ్చటైన అచ్చు, అందమైన ఆకృతి

పుటలు : 36 సైజు డెమి 1/8

వెల : రూ. 0-25 మాత్రమే

అడ్రెసు :

మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము,

మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస, శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ వివేకానందస్వామి — వీరు మువ్వురును లోకమున కొసగిన సందేశమునందలి ముఖ్యాంశములు ఏర్చి కూర్చి విడి విడిగా సులభశైలియందు ముద్రింపబడియున్నవి. ఈ గ్రంథములలో జీవితమునందలి వివిధఘట్టములకు, వివిధవిషయములకు సంబంధించిన ఉపదేశములు గలవు. అందఱును చదివి తరింపగల చిన్న చిన్న పుస్తకములు.

పాకెట్టు సైజు		ప్రజ్వల ముద్రణము
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	....	0-37
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	....	0-40
శ్రీ శారదా సూక్తి నవనీతము	....	0-40

అడ్రెసు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము,

మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

శ్రీరామకృష్ణమిషన్ (సేవాసంస్థ): తదాదర్శములు : కార్యావళి

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

ప్రప్రథమమున శ్రీరామకృష్ణమిషన్ ఎట్లు స్థాపింపబడినదియు, ఆ సంస్థయొక్క ఆదర్శములు, అది కావించుచున్న సేవా కార్యావళియు నిందు వివరముగ దెలుపబడియున్నవి.

(ప్రథమ ముద్రణము)

పుటలు : 54 వెల : 50 న. పై.

"భారతయువజనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

ముచ్చటగు మొదటి కూర్పు!

274 పుటలు వెల: రూ. 2

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీకు ననుభావ్య మగును వత్స.'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౧౯ } ౧౯౬౩ – మార్చి :: శుభకృత్తు – ఫాల్గుణము { సంచిక ౯

శ్రీః

సౌందర్యలహరి

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

టీక : నే. భ.

స్థిరో గఙ్గావర్త స్తనముకుళరోమావలిలతా
కలావాలం కుణ్డం కుసుమశరతేజోహుతభుజః
రతే ర్లీలాగారం కిమపి తవ నాభి ర్గిరిసుతే
బిలద్వారం సిద్ధే ర్గిరిశనయనానాం విజయతే ॥ ౭౮

గిరిసుతే	పర్వతరాజపుత్రీ	హుతభుజః	అగ్నికి
తవ	నీ	కుణ్డమ్	గుండముగను
నాభిః	బొడ్డు	రతేః	రతీదేవికి
స్థిరః	వినాశరహితమగు	లీలాగారమ్	విలాసగృహముగను
గఙ్గా+ఆవర్తః	గంగానదిలోని సుడిగను	గిరిశ	పరమశివుని
స్తనముకుళ	చనుమొగ్గలుగల	నయనానామ్	నేత్రముల
రోమావళి	నూగారు అనెడి	సిద్ధేః	తపస్సిద్ధికి
లతా కలా	తీగరేఖకు	బిలద్వారమ్	గుహాద్వారముగను
ఆవాలమ్	ఆలవాలముగను	కిమపి	ఇట్టిదట్టిదనరానిదిగను
కుసుమశర తేజ	మన్మథ తేజమనెడి	విజయతే	సర్వోత్కృష్టమైయున్నది.

తా॥ అమ్మా పార్వతీ, నీ నాభిని ఇట్టిదని అట్టిదని నిర్వచించుట శక్యము కాదు. గంగానదియం దొకసుడికి నిలుకడ ఉండిన అదెట్లుండెడినో అట్లున్నది నీ పొక్కిలి. పరమ శివుని నేత్రములు గావించిన తపస్సునకు ఏది సిద్ధియో, ఆ సిద్ధికి ఉత్పత్తిస్థానమైన గుహాద్వారముగా అది ఉన్నది. రతీదేవికి విలాసగృహముగా అది ఉన్నది. మన్మథుని తేజమనెడి అగ్ని యుండు అగ్నికుండముగా అది యున్నది. అది ఒకపాదు. అందుండి యెదిగిన తీగ నూగారు. ఆ తీగయందలి మొగ్గలే స్తనములు. అట్టి నీ నాభికి జయము.

నిసర్గక్షీణస్య స్తనతటభరేణ క్లమజుషో
నమన్మూర్తే నారీతిలక శనకై స్త్రుట్యత ఇవ
చిరం తే మధ్యస్య త్రుటితతటినీతీరతరుణా
సమావస్థాస్థేమ్నో భవతు కుశలం శైలతనయే॥ ౭౯

	పార్వతీ	త్రుటిత	భగ్నమైన
నారీతిలక	మగువలలో మణివంటిదానా	తటినీతీర	ఏటిగట్టు
నిసర్గ	స్వభావము చేతనే	తరుణా	చెట్టుతోడి
క్షీణస్య	కృశించినదియు	సమ+అవస్థా	తుల్యావస్థలోనే
స్తనతట	కుచతటముల	స్థేమ్నః	నిలిచియుండునదియు అగు
భరేణ	మిక్కుటపు బరువుచేత	తే	
క్లమజుషః	పీడనందుచున్నదియు	మధ్యస్య	నడుమునకు
నమన్మూర్తేః	వంగిపోవుచున్నదియు	చిరం	సుదీర్ఘకాలము
శనకైః	మెల్లగా	కుశలమ్	క్షేమము
త్రుట్యత ఇవ	విఱుగుచున్నట్లున్నదియు	భవతు	కల్గుత.

తా॥ అమ్మా, నీ నడుము సహజముగనే సన్ననిది. కుచతటముల మిక్కుటంపు బరువు నీ నడుమునకు బాధాకరముగ నున్నది. నీ నడుము వంగిపోవుచున్నది. మెల్లగ విఱిగియే పోవునా అనిపించుచున్నది. ఏటిగట్టున పెల్లగిలిన చెట్టు పడిపోవున ట్లుండును కదా, ఆ దశలోనే నీ నడుము సదా ఉన్నది. దానికి చిరకాలము క్షేమము కల్గుత.

కుచౌ సద్య స్స్విద్య త్తట ఘటిత కూర్పాసభిదురౌ
కషన్తౌ దోర్మూలే కనకకలశాభౌ కలయతా
తవ త్రాతుం భఙ్గా దల మితి వలగ్నం తనుభువా
త్రిధా నద్ధం దేవి త్రివళి లవలీవల్లిభి రివ॥ ౮౦

	అమ్మా	కలయతా	నిర్మించిన
సద్యః	(సాత్త్వికోదయముచే)	తనుభువా	మన్మథునిచేత
	తత్క్షణమే	తవ	
స్విద్యత్	చెమర్చుచున్న	వలగ్నమ్	నడుమును
తట	ఉపరిభాగమున	భఙ్గాద్	(చన్నుల బరువుచే) విచ్చిన్నము కానీయక
ఘటిత	తొడుగబడియున్న		
కూర్పాస	అవికను	త్రాతుమ్	కాపాడుటకు
భిదురౌ	చింపునవియు	అలమ్ ఇతి	చాలునని
దోర్మూలే	చంకలందు	త్రి	మూడుముడుతల రూపాన
కషన్తౌ	రాచుకొనుచున్నవియు	లవలీవల్లిభిః	
కనకకలశాభౌ	బంగారుగిండ్లను పోలినవియు అగు	త్రిధా	మూడుచుట్లు
		నద్ధమ్ ఇవ	కట్టబడినట్లున్నది.
కుచౌ	చనుగవను		

తా॥ అమ్మా, సాత్త్వికోదయముచే నీ అవిక చెమటలో తడియుచున్నది. నీ చనుగవ విజృంభణముచే అవిక పిగులున ట్లున్నది. దీనిని జూచిన మన్మథుడు స్తనభరముచే నీ నడుము విఱిగిపోకుండుటకై దానికి మూడుచుట్లుగ కట్టిపెట్టిన లవలీలతలు కాబోలు ననిపించుచు త్రివళులు (బొజ్జమీది మూడుముడుతలు) ప్రకాశించుచున్నవి

గురుత్వం విస్తారం క్షితిధరపతిః పార్వతి నిజా
న్నితమ్బా దాచ్ఛిద్య త్వయి హరణరూపేణ నిదధే
అత స్తే విస్తీర్ణో గురు రయ మశేషాం వసుమతీం
నితమ్బప్రాగ్భారః స్థగయతి లఘుత్వం నయతి చ ॥ ౮౧

పార్వతి	గిరిరాజసుతా	నిదధే	సమర్పించెను
క్షితిధరపతిః	పర్వతరాజు (హిమవంతుడు)	అతః	కావున
		తే అయం	నీ ఈ
గురుత్వం	బరువును	నితమ్బప్రాగ్భారః	పిఱుదుల పెంపు
విస్తారం	విరివిని	విస్తీర్ణః	విరివికలదియు
నిజాత్	తన	గురుఃసన్	బరువుకలదియునై
నితమ్బాత్	నడుమునుండి	అశేషాం	సమస్త
ఆచ్ఛిద్య	తీసి	వసుమతీమ్	భూమిని
త్వయి	నీయందు	స్థగయతి	కప్పుచున్నది
హరణరూపేణ	(పెండ్లియప్పుడు) కన్నెకు తండ్రియిచ్చు ధనముగా	లఘుత్వం	తేలికతనమును
		నయతి చ	పొందించుచును ఉన్నది.

తా॥ అమ్మా పార్వతీ, మీ నాయన 'కొండలరాజు'గారి నడుమున విరివియు బరువును గలవు. ఆ విరివిని బరువును తననడుమునుండి తీసి ఆయన నీ పిఱుదులం దరణముగ నిడినాడు. కావున నీ నితంబము తన విరివిచే భూమిని కప్పుచున్నది, తన బరువుచే భూమిని కొంచెపఱచు చున్నది.

కరీన్ద్రాణాం శుణ్డాన్ కనకకదళీకాణ్డపటలీ
ముభాభ్యా మూరుభ్యా ముభయ మపి నిర్జిత్య భవతి
సువృత్తాభ్యాం పత్యుః ప్రణతికఠినాభ్యాం గిరిసుతే
విధిజ్ఞే జానుభ్యాం విబుధకరికుమ్భద్వయ మసి ॥ ౮౨

విధిజ్ఞే	వేదార్థవేత్త్రీ	పత్యుః	పరమేశ్వరునికి
గిరిసుతే	పార్వతీ	ప్రణతికఠినాభ్యామ్	ప్రమొక్కుటలచే కఠినములు నగు
భవతి	అమ్మా		
ఉభాభ్యామ్	రెండు	జానుభ్యామ్	మోకాళ్లచిప్పలచేత
ఊరుభ్యామ్	తొడలచేతను	విబుధ	దేవేంద్రుని
కరీన్ద్రాణామ్	శ్రేష్ఠగజముల	కరి	ఏనుగుయొక్క
శుణ్డాన్	తొండములను	కుమ్భ	కుంభస్థలముల
కనకకదళీ	బంగారు అరటి	ద్వయమ్	జంటను
కాణ్డపటలీమ్	స్తంభసమూహమును	అపి	సైతము
ఉభయమ్ అపి	రెంటిని	నిర్జిత్య	గెల్చి
నిర్జిత్య	గెల్చి	అసి	(ప్రకాశించుచు) ఉన్నావు.
సువృత్తాభ్యామ్	చక్కనివియు గుండ్రనివియు		

తా॥ అమ్మా పార్వతీ, సర్వజ్ఞురాలా, నీ ఊరువులు ఇటు ఏనుగుతొండములను అటు బంగారు అరటిస్తంభములను మించి ఉన్నవి. పరమశివునికి మ్రొక్కి మ్రొక్కి గట్టిపడిన నీ మోకాళ్లచిప్పలు ఐరావతకుంభస్థలములజంటను మించి ఉన్నవి. ఇట్లు నీవు ప్రకాశించు చున్నావు.

పరాజేతుం రుద్రం ద్విగుణశరగర్భౌ గిరిసుతే
నిషఙ్గౌ జఙ్ఘే విషమవిశిఖో బాఢ మకృత
య దగ్రే దృశ్యన్తే దశశరఫలాః పాదయుగళీ
నఖాగ్రచ్ఛద్మాన స్సురమకుటశాణైకనిశితాః ॥ ౮౩

గిరిసుతే	ఓ పార్వతీ	యదగ్రే	ఏ (ఆ) తూణీరముల ముఖమున
విషమవిశిఖః	పంచబాణుడు	పాదయుగళీ	పాదముల జంటయొక్క
రుద్రం	శివుని	నఖ+అగ్ర	గోళ్ళకొసల
పరాజేతుమ్	నిర్జించుటకు	చ్ఛద్మానః	రూపానసున్నవియు
తే	నీ	సురమకుట	వేల్పుల కిరీటములనెడి
జఙ్ఘే	పిక్కలను	శాణ+ఏక	సానరాళ్ళమీద ముఖ్యముగ
ద్విగుణ	(5×2=10) రెండంతలైన	నిశితాః	ఉత్తేజితములైనవియు అగు
శరగర్భౌ	బాణములు తమలోగల	దశశరఫలాః	పదిబాణాలములుకులు
నిషఙ్గౌ	తూణీరములనుగా	దృశ్యన్తే	కనబడుచున్నవి.
అకృత	కావించుకొనెను		
బాఢమ్	నిజము		

తా॥ అమ్మా పార్వతీ, రుద్రుని గెల్చుటకై పంచబాణుడు తన బాణాలను ద్విగుణీకరించుకొన్నాడు. ఐదింటిని పదింటినిగా చేసికొని, నీ పిక్కలను ఆ బాణాల నుంచుకొను తుణీరములనుగ గావించుకొన్నాడు. ఆ తూణీరముఖములనుండి (5 X 2) పదిబాణాల ములుకులు కానవచ్చుచున్నవి. అవే నీ పాదనఖాలు, వాని మెఱు గెక్కించు సానరాళ్లు వేల్పులకిరీటాలు.

శ్రీ వివేకానంద యతీంద్ర సంస్తుతి

విద్వాన్ సత్కవి శ్రీ నారునాగనార్యజీ

కం॥ ప్రణతి శతమ్ములొనర్చుచుఁ, బ్రణుతోపనిషద్రహస్య పరమప్రవణ
ప్రణయుని గురుపదవినయుని, వినుతింతున్ ముందు శ్రీ వివేకానందున్.

మ॥ శతసంవత్సరముల్ గతించెఁగద, యుష్మద్బోధ లీనాఁటికిన్
శతధావృద్ధిఁ గనెన్, మహాధృతిని బెల్చెన్ స్థానమానార్చనా
ర్హత చేకూరెను; నాఁడునాఁటికి జగద్వ్యాప్తమ్మునై మీఱె, భా
రతు లేనాఁటికి నీ ఋణమ్ములఁ దీర్పన్ నేర్పు పాటింతురో?

శా॥ నీ యాదేశమె యెల్ల దేశములకున్ నిర్వాణసంధాన సూ
తన్మాయత్తమ్మగు మంత్రరాజ మది, మిథ్యావాదమూలోత్పతత్
భూయస్సాధనతీవ్రశస్త్రము, భవాంభోరాశినిస్తారక
ప్రాయోరుప్లవ; మట్టి నిన్ బొగడ సాధ్యంబే వివేకోదయా ?

కం॥ ఆశామతిఁ బ్రాక్పశ్చిమదేశమ్ములు నీ మహోపదేశమ్మున మి
థ్యాశంస లుడిగి, తత్త్వావేశమ్మున బ్రతుకుఁగనె వివేకానందా.

మ॥ 'ఒక వేయేఁడుల బోధఁ గూర్చి' తని నాఁ డూహించి మోదించి నా,
వీఁక దేశీయులె స్వార్థభావులయి యెంతే సంస్కృతిం జిక్కి యా
రకపాడైరి - భవత్సుధాశిషములన్ రక్షింపవే! తత్త్వబో
ధకు లాసించిన కాని దొం డయిన కర్దామూఁడులోకమ్ములన్ ?

శా॥ 'నా దేశమ్మున నొక్క కుక్కయయినన్ బస్తుంటఁ గన్గొన్న నే
ఖేదం బంది తపింతు' నంచు బడబాగ్నిం బోలు దుఃఖార్తిమై
స్వాదూక్తిన్ గయికొన్న నీకరుణఁ జెప్పన్ శక్యమే? స్వామి, నీ
యాదేశమ్ము ప్రవాహవేగమునఁ బ్రేమాంభోధు లబ్బాడవే!

సీ॥ 'వేదాంతకేసరి' విఖ్యాతపత్రిక నించినావు, యశమ్ముఁ బెంచినావు;
ఆర్యసిద్ధాంతమ్ము లామూలచూడమ్ముఁ బంచినావు, ప్రపత్తి నుంచినావు;
తోడిసన్న్యాసులఁ గూడిమాడి చరించి మించినావు, గురూక్తి నెంచినావు;
గురుదేవుపదములఁ గొల్చి తత్త్వమ్ము నార్జించినావు, భవమ్ముఁ ద్రుంచినావు

గీ॥ అఖిలదిగ్దేశముల కేగి యార్షబోధఁ జేసినావు, ధృతిన్ వడఁబోసినావు;
నీవు పెట్టిన భిక్షయే నేఁటి కో వివేకమౌనీంద్ర, విదళితవిషయసాంద్ర.

శ్రీరామకృష్ణునిలో రూపొందిన పరమనిశ్శ్రేయసము

[సంపాదకీయము]

శ్రీరామకృష్ణుని ఖ్యాతి దినదినాభివృద్ధి నందుచున్నది. భారతదేశమున ప్రజాసేవ - విద్య - మత కార్యక్రమ నిర్వాహకులలో రామకృష్ణ మిషను అగ్రశ్రేణిలో నున్నది. ఈ సంప్రదాయమునకు చెందిన సన్న్యాసులు పాశ్చాత్య దేశములందును దూరప్రాచ్యమందును నిస్తంద్రముగ సేవ చేయుచున్నారు. అమెరికా-యునైటెడ్ స్టేట్సులో రామకృష్ణమిషను కేంద్రములు సుమారొక పండ్రెం డున్నవి. భారతీయాధ్యాత్మిక సంస్కృతిని ప్రచారము చేయుటయు అధ్యాత్మికపు పునాదులపై విశ్వమానవైక్యమును వర్ధిల్ల చేయుటయు వాని లక్ష్యములు. అమెరికాలో పెక్కు విశ్వవిద్యాలయములందు శ్రీరామకృష్ణుని జీవిత చరిత్రమును 'సుభాషితావళి'యు కఱపబడుచున్నవి. ఆయన ప్రవచనములు ఇప్పటికే మేధావంతుల పెక్కండ్ర నాకర్షించినవి. ఈ యుగధర్మము ఆయనలో పరమౌదార్య సంభరితమైన రూపు దాల్చినది. ఆయన పారమార్థికానుభవములు దేవుని లోకమునకు యథార్థముగను అతిస్ఫుటముగను ఎత్తిచూపుచున్నవి. శ్రీరామకృష్ణకథామృతమును (గాస్పెలును) ఆపాతముగ తిలకించినవారికి కూడ ఆయన పారమార్థికదృష్టి యెంత గంభీరమో యెట్లు అన్నిటిని అది తనలో ఇముడ్చుకొనునదో అను అంశములు ఆశ్చర్యము కొలుపక మానవు. భగవంతుడు సర్వాంతర్యామియనియు మనతలంపులలోను కార్యాచరణములలోను భగవంతుడు వ్యాపించియున్నాడనియు —ఈ విషయములను ఆయన మన అనుభవములకు అనివార్యమైన రీతిలో తెచ్చును.

శ్రీకృష్ణబుద్ధప్రముఖులగు అవతారపురుషులకోవకు చెందిన శ్రీరామకృష్ణుడు 1836 లో బంగాళమున కలకత్తాకు చేరువనున్న యొక గ్రామమున ఒక పేదకుటుంబమున జన్మించెను. ఇతరబ్రాహ్మణుల పెక్కండ్రవలెనే అతని తలిదండ్రులును పేదవారు దైవభీతిగలవారు, సనాతనాచారపరులు. శ్రీరామకృష్ణుని బాల్యము సహజముగను, ఆనందసంపన్నముగను, వినోద సంభరితముగను గడచెను. ఆయనలో సుహిళోచితమైన ఒకసోయగ ముండెడిది. కావున పల్లెభామలకు ఆయనయందు ప్రత్యేకప్రీతి. కాని వెలికి కాన్పించు ఈ ఉల్లాసమునకు మఱుగున ఆయనలో అప్పుడప్పుడు ప్రగాఢగంభీరత కననయ్యెడిది. చదువునం దాయనకు శ్రద్ధ లేదు. ధ్యానారాధనలపట్ల ఆయనలో ప్రత్యేకాభిరుచి కననయ్యెడిది.

తన పదునాఱవయేట రామకృష్ణుడు కల్కత్తాకు చేరెను. ఆ కాలమున అది భారతదేశ రాజధాని. కాని దాని ఐహికశోభలు కాని నాస్తికవైజ్ఞానికవాతావరణముగాని ఆయనను ఆకర్షింపవాయెను. ఆయన మనస్సు వేఱొక లక్ష్యమువంకకు ఉన్ముఖమై యుండెను. అది యుండునది కడుదవ్వున. మూడేండ్లకు పిమ్మట కల్కత్తాసమీపమున ఒకగుడిలో ఆయన పూజారిగ చేరెను. అచ్చట దైవము కాళిగ దివ్యమాతగ భవతారిణిగ ఆరాధింపబడుచుండును. పవిత్రగంగానది సమీపమున నుండుటయు దేవాలయవాతావరణమును శ్రీరామకృష్ణుని హృదయమున అత్యంతప్రియములుగ హత్తుకొన్నవి. భగవంతుని సాక్షాత్కారాను

భవము పొందవలె నను తలంపు ఆయనను పైకొన్నది. అందుకై అతడు ఎడతెంపులేని ధ్యానప్రార్థనలతో రాత్రింబగళ్లు గడపుచుం డెను. కేవల మూర్తిపూజతో తనియక, అనాది కాలమునుండి ఆరాధింపబడుచుండు విగ్రహ ములకు మఱుగున నిజముగ నేమున్నదో తెలిసికొనవలె నను నుబలాటము ఆయనకు కలిగినది. ప్రగాఢసాధనలచే ఆయన తన బాహ్యాంతరింద్రియములను పూర్తిగ వశ పఱచుకొని వానిని భగవదన్వేషణకు వినియో గించెను. ప్రజలు ఆయనను వెఱ్ఱివా డనిరి. కాని అందుచే ఆయనకు తన మార్గమున ఎట్టి స్ఖలనమును కలుగ లేదు. తుట్టతుదకు ఆయ నకు దివ్యమాతృసాక్షాత్కారానుభవము లభిం చెను. ఆయన బ్రహ్మానందమహార్ణవనిమగ్ను డాయెను.

కాని అనంతరకాలమున ఆయనకు కలుగ నున్న పెక్కుదర్శనానుభవములకు ఇది కేవ లము ఉపోద్ఘాతప్రాయమే. హిందూసిద్ధాంతము పెక్కుపట్టెలుగల రత్నము. ప్రతిపట్టెకాంతియు సాటిలేనిదే. శ్రీరామకృష్ణుడు హిందూసిద్ధాం తమునకు చెందిన పెక్కుసాధనమార్గములలో సంచరింపదొడగెను. శ్రీరాముని, శ్రీకృష్ణుని సంశ్లేషము నొందెను. దేవుని ఆయన ప్రభు వుగ, తండ్రిగ, తల్లిగ, శిశువుగ, ప్రియునిగ భావించి వివిధసంబంధముల నెరపెను. ఈమార్గ ములలో ఒక్కొక్కటియు ఆయనకు తగిన జ్ఞానానందముల కలిగించినవి. వెంటనే ఆయన అన్యమతమార్గములలో కూడ భగవదనుభూతిని పొందగోరెను. క్రైస్తవభక్తు డయ్యెను. క్రైస్తవసాధనల ననుసరించెను. తనప్రియవిశ్వ జననిని హిందూసంప్రదాయమును పూర్తిగ మఱచెను. అచిరకాలములో దేవకుమారుడగు క్రైస్తు విశ్వమాతృసుతుడగు కౌగిలించుకొని ఆయనలో లీను డయ్యెను. మహమ్మదులోను ఆయనకు ఇట్టి అనుభవమే కలిగెను. కావున ఇస్లామును క్రైస్తవమార్గ మును బ్రహ్మజ్ఞానసముద్రమునకే చేర్చు నని ఆయన నిర్ణయించుకొనెను. వివిధమతలక్ష్యము లును, ఏకైకపరతత్త్వపు ఆవిష్కృతిభేదములే అనియు ఏమార్గమునైనను సరే హృదయ పూర్వకముగ అనుసరించినచో సాధకుడు ఒక్కపరమగమ్యమునొద్దకే చేరుకొను ననియు ఆయన అనంతరకాలమున విసుగు లేక ఎన్ని మార్లైనను చెప్పియున్నాడు. ఎంతమోటుమత మైనను దేవభవనములోనికి చొరవ నిచ్చు వాకిలియే. అది పెరటివాకిలియైన కావచ్చు. శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యాగ్రగణ్యుడైన శ్రీవివే కానందస్వామి చెప్పినట్లు మానవునకు క్రింది సత్యమే పైసత్యమున కందించు మెట్టగును, సత్యమున కందించు మెట్టు సత్యమే గాని అస త్యము ఎన్నటికిని కాదు. శ్రీరామకృష్ణుడు సర్వమతసమన్వయాచార్యుడని లోక మెల్ల నేడు ఆయనను సంభావించుచున్నది.

యీ సమన్వయము ఆయన వారివలె వీరివలె ఊహించి బోధించినది కాదు. స్వయముగ అనుభవించి తెలిపినది

ద్వైతసాక్షాత్కారముల నన్నిటిని అనుభ వించినపిమ్మట రామకృష్ణుడు దుష్కరమైన అద్వైతసాధనాపథమును అనుసరించెను. జీవున కును విశ్వవ్యాప్తమై యున్న బ్రహ్మమునకును గల ఐక్యమును అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటే ఆ సాధనకు లక్ష్యము. చెప్పినను లోకులు నమ్మ నంత అల్పకాలములో ఆయన విశ్వైక్యమును తనఅనుభవముచే అందుకొనగల్గెను. హిందూ మతానుసారము మానవుని పారమార్థికాన్వేష

ణమునకు ఇది పరమావధి. సాధకునకు బ్రహ్మముతో ఐక్యము సిద్ధించిన వెంటనే ఇక నతడు సాధించుకోవలసినది వేరేదియు లేదు. ఆత్మైక్యమును దానిదివ్యతను దానినిత్యతను సదా యెఱిగియే ఆయన తన జీవితకాలమున శేషించిన ఇరువదేండ్లను సోదరమానవసేవకు అంకితమొనర్చెను. సమకాలికుల కంటి యెదుటనే వినోదప్రియుడైన యువకుడు గుడిపూజారిగ నయ్యెను; పూజారి భగవదన్వేషకుడుగ పరిణమించెను. అన్వేషకుడు భగవదున్మత్తభక్తుడుగ మారెను. భక్తుడు మానవరూపుడుగ నున్న దేవుడుగ నయ్యెను. మానవరూపమున నున్న ఆ దేవుడు ఆధ్యాత్మికగురుపీఠము నధిష్ఠించి వివిధవర్గాల ప్రజలను, మగవారిని మహిళలను యువకులను వృద్ధులను వైజ్ఞానికులను మూలసిద్ధాంతపరులను తార్కికులను నాటకరచయితలను సంఘసంస్కర్తలను కళోపాసకులను — తనవంకకు ఆకర్షించుకొనెను. శ్రీరామకృష్ణుని సన్నిధానమున ఆయన ఆశీస్సులతో ఒక్కొక్కరు తమ వంతును పొందిరి. ఈ గురువు ఎవరినిగాని క్రొత్తమతములోనికి మార్చుటకు ఎప్పుడును ప్రయత్నింపలేదు. ఏ మతములో నున్నవానికి ఆ మతములోనే పురోగతిని ప్రసాదించెను. శ్రీరామకృష్ణుడు క్రొత్తమతమును ప్రతిపాదింప లేదు. అన్నిమతముల నిజమును నిరూపించి చూపెను. తన ప్రతిశ్వాసచేతను దేవుని సత్యమును ప్రకటించుచు ఆయన భువిపై ఏబదేండ్ల భగవదర్పితజీవితమును గడపెను.

శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యులలో అగ్రగణ్యుడు బహుముఖప్రజ్ఞాశాలియైన యువకుడు, ఆయనే అనంతరకాలమున శ్రీ వివేకానందస్వామి యనెడి విశ్వవిఖ్యాతిని గడించెను. 1893 లో అతడు తన గురుదేవుని సందేశమును హిందూమతసందేశమును అమెరికాకు గొనిపోయెను. తర్వాత దానినే యూరోపులోగూడ ప్రచారము చేసెను. పాశ్చాత్యదేశమునకు భారతదేశమునుండి పోయిన మొదటి ఆధ్యాత్మికసందేశహారి వివేకానందుడే.

శ్రీరామకృష్ణుడు పెక్కువిధములలో అసాధారణయోగి. యోగులలో ఇతరులగు పెక్కండ్రవలె గాక ఈయన వివాహితుడు. ఈయన తనపత్నిని సదా తనతోకూడనే ఉండనిచ్చెను. అధికప్రేమాదరములతో ఆమెను మన్నించెను. ఆమె ఆయనకు మొదటిశిష్యురాలు. మొదటి పరిచారిక. వారి సంబంధమున ఐహికస్పర్శలేశ మైనను లేదు. మహిళ లందఱును లోకమాతృస్వరూపిణులు అని శ్రీరామకృష్ణుని నమ్మకము.

శ్రీరామకృష్ణుడు నిర్జనైకాంతప్రదేశములందున్నవాడు కాడు. ఆయన ఉండినది ప్రజలమధ్య. మానవులపై ఆయన కెంతో ప్రేమ. జాతిమతభేదమును పాటింపక సకలమానవులకును పారమార్థిక శ్రేయమును సంపాదించుటకు ఆయన తనసర్వకాలమును వినియోగించెను. తీవ్రరోగబాధకు గుఱియై గొంతెత్తి మాటాడలేక మంచముపట్టియున్న దినములలోసైతము ఆయన సైగలచేతను గుసగుసలచేతను ప్రజలతో సంభాషణలు సాగించుచుండెడివాడు. దివ్యజీవితమే మానవజీవితమున ప్రకటమగును కావున మానవజీవితము ఎంతో విలువకలిగినదని ఆయన అభిప్రాయము. ఆధ్యాత్మికమైన పునాది లేని జగత్తు అసార మనియే ఆయన అభిప్రాయము. కాని జ్ఞానదీపితమైన ఆయన దృష్టిలో ఈ జగము దేవుని లీలారంగము.

తక్కిన ప్రవక్తలవలెనే శ్రీరామకృష్ణుడును సనాతనమైన ఆత్మసిద్ధాంతమునే బోధించెను,

దానిని ప్రజలు తమ నిత్యవ్యవహారములలో అమలుపఱుపవలె నని వారి నాయన ప్రోత్సహించెను. ఏ పనిగాని తనంతట మంచిదియు కాదు చెడ్డగియు కాదు. ఆత్మైక్యసాక్షాత్కారమునకు సాధకమైనదెల్ల మంచి దనియు ఏ దేది భేదాపాదకమో అదెల్ల చెడు గనియు ఆయన ఉపదేశించెను. అనేకముల మఱుగున ఉన్న ఏకమును సాక్షాత్కరించుకొనుటచేతనే వ్యష్టి శాంతియు విశ్వశాంతియు చేకూరును. కామము, లోభము, బాధ, భ్రాంతి, భయము, దాపతికము ఇ వన్నియు — అందఱిలో నున్న ఆత్మ తానే అని మానవుడు గుర్తించిన తక్షణమే తొలగిపోవును. "సువర్ణసూత్రము" (గోల్డ సూలు)నకును స్వేచ్ఛకును మానవులహక్కులకును ఈ కాలమున మన మాసించు సకల లక్ష్యములకును పునాది శ్రీరామకృష్ణుడు అనుభవించిన ఐక్యమే.

నవ్యలోకములోని దోషములు రెండే అని శ్రీరామకృష్ణుడు నొక్కి చెప్పినాడు, కామినీ కాంచనములే, అవి ఐహికజీవితమునకు జంట స్తంభములు. భౌతికశాస్త్రమును, సాంకేతిక విద్యయు తమ ఊనికను అనేకత్వముపై నిల్పి మానవునికి నిర్దైవ నిరాత్మ నిష్ప్రియ దృక్పథమును కలిగించినవి. యుద్ధమును యుద్ధభయమును ఐహికపరత్వమునకు అనివార్యవినాశోన్ముఖమై మానవతతి చనుచున్నదని ఆలోచనాశీలురు పలువురు ఎల్లెడల భయపడుచున్నారు. కృపాజలనిధియగు భగవంతుడు ఈ సర్వమానవవినాశమును అనుమతించు టెట్లు అని ఆస్తికుడు ప్రశ్నించును. ఈ వినాశము వస్తుస్థితిలోనే ఉన్నదా? మానవుడేమియు చేయ లేడా? దానిని మీరు విధి యనుడు, విశ్వశక్తి యనుడు, ఏమైన ననుడు. అది మానవునకు అస్వాధీనముమాత్రము కాదు. గతకాల మానవుల చింతిత చేష్టితముల దుష్ఫలితములనే నేడు మన మెదుర్కొనుచున్నాము. మనల ముంచుకొనిరానున్న వినాశమునకు కారణమదే. అట్లే మానవుల చింతిత చేష్టితములు సత్ఫలములను సైతము సృజింప గలవు. లోకరక్షకశక్తిని ప్రసాదించి మహోన్నత దివ్యసాక్షాత్కారానుభవముల నొంద మానవునకు తోడ్పడ గలవు.

పరమనిశ్శ్రేయసము (బ్రహ్మము) ద్వంద్వజగత్తున మంచిచెడుగులుగ ప్రతిఫలించుచున్నది. రెండును ప్రతిఫలములే. రెంటికిని భేదము పరిమాణములోనే.

పరమనిశ్శ్రేయసము శ్రీరామకృష్ణునిలో రూపుదాల్చినది. ఆయనలో అహంకారము నిశ్శేషముగ అంతరించినది. కలలోనైనను సరే ఆయన మనసునందుగాని పనులందుగాని దోషస్పృక్కు లేదు. ఆయనగుండ మాటాడినదియు పనులు చేసినదియు భగవంతుడే. అధఃప్రకృతి దివ్యప్రకృతికి లోబడిపోయినది. పరుషవాక్కు ఆయననోట ఎప్పుడును వెలువడలేదు. విశ్వవిశాలమగు ఆయనహృదయమునుండి కేవలము ప్రేమమాత్రమే ప్రవహించుచుండెడిది. ప్రతిమగవానిలోను, మహిళలోను ఆయన కంటికి దేవుడే కనిపించుచుండెను. దేవుని ప్రత్యక్షరూపములుగనే ఆయన వారిని ఆదరించుచుండెను. ఎంతటి పాపినైనను సరే ఆయన సన్నిధానమున నొక దివ్యశక్తి లొంగదీసెడిది.

శ్రీరామకృష్ణుని జీవితమును సందేశమును మన్నింపవలసినవారు హిందువు లొక్కరే కాదు. విశ్వమానవతతి కెల్ల అదే ఆశాజ్యోతి.

శ్రీ వివేకానందమరందబిందువులు (౩)

శ్రీ చిరంతనానందస్వాముల అనూక్తి

భౌతికప్రపంచమునఁగాని, ధార్మికప్రపంచమునఁగాని పతనమునకును పాపమునకును మూలకారణము భయమే. భయమే దుఃఖహేతువు. భయమే మరణహేతువు. భయమే దోషహేతువు. ఇఁక భయహేతువేమి? మన యథార్థస్వభావము నెఱుఁగకుండుటయే. మనలోఁ బ్రతివ్యక్తియు రాజరాజేశ్వరునకు వారసుఁడు.

సమస్తపాపములును సమస్తదోషములును నొక్క మాటలో — దౌర్బల్యమనెడి యీ యొక్క మాటలో — నిమిడియున్నవి. దౌర్బల్యమే పాపకృత్యములకుఁ బ్రేరణశక్తి. దౌర్బల్యమే స్వార్థపరత్వమునకు మూలము. దౌర్బల్యముచేతనే నరు లితరులను బాధించుచుందురు. దౌర్బల్యమే నరులను దమ యథార్థస్వభావమునకు భిన్నముగాఁ బ్రవర్తింపఁజేయునది.

ప్రకృతి కతీతుఁడగుటకుఁ బ్రయత్నించుచున్నంతవఱకే మానవుఁడు మానవ నామార్హుఁడగును. ఈ ప్రకృతి బాహ్యము గను నాంతరముగనుగూడ నున్నది. బాహ్యప్రకృతిని జయించుట మంచిదే, విశేషఘన కార్యమే; కాని యాంతర ప్రకృతిని జయించుట యంతకంటెను ఘనతరకార్యము. గ్రహనక్షత్రములను బరిపాలించు నియమములను గ్రహించుట మంచిదే, ఘనకార్యమే; కాని మానవుని కామక్రోధాదులను, జిత్తవృత్తులను, సంకల్పశక్తిని బరిపాలించు నియమములను గ్రహించుట ఘనతరకార్యము.

సమస్తజంతువులకంటెను, సమస్త దేవతలకంటెను మానవుఁడే యధికుఁడు; మానవుని మించినవా రెవ్వరును లేరు. మానవశరీర మూలమున మోక్షమును బొందుటకై దేవతలుసైతము స్వర్గమునుండి దిగి రావలయును. పరిపూర్ణతను బొందునది మానవుఁడొక్కఁడే, దేవతలైనను బొందఁజాలరు.

జగద్రహస్యములలోనికిఁ జొచ్చి సాగర గర్భమునకుఁ బోవలసివచ్చినను, స్వయముగా మృత్యుదేవతను సమీపింపవలసివచ్చినను, జంకని యప్రతిహతమగు సంకల్పశక్తి, ఇనుప కండలు, ఉక్కునరములు — ఇవియే మనదేశమున కిపుడు కావలసియున్నవి.

కావలసినంతకాలము విలపించినాము; విలాప మింకఁ జాలును, స్వశక్తిపై నిల్వుఁడు, మానవులై — ధీరులై — యుండుఁడు. మనలను ధీరుల నొనర్పఁగల మతము, ధీరుల నొనర్పఁగల సిద్ధాంతములు, ధీరుల నొనర్పఁగల విద్య — ఇవియే మనకు వలయునవి. శారీరకముగాఁగాని, మానసికముగాఁగాని, యాధ్యాత్మికముగాఁగాని మిమ్ములను బలహీనులను జేయున దేది యైనను దానిని విషమువలె విసర్జింపుఁడు; దానిలోఁ బ్రాణము లేదు, అది సత్యము కాఁజాలదు — ఇదియే సత్యత్వ నిదర్శనము. సత్యము బలదాయకము, సత్యమే నైర్మల్యము, సత్యమే సర్వజ్ఞత్వము! సత్యము బలదాయకమై, వికాసహేతువై, శక్తిసామర్థ్యప్రదాయకమై యుండవలయును.

మన మనేకవిషయములనుగూర్చి మాటలాడుచుందుము, కాని యవి చిలుకపలుకులు; వాని నెన్నఁడును మన మనువర్తింపము; చేయుట కాక, చెప్పుట మన యభ్యాసమై పోయినది. దీనికి హేతువేమి? శారీరదౌర్బ

ల్యము. ఇట్టి బలహీనమైన మెదడేమియుఁ జేయఁజాలదు. దానిని మనము బలీయమొనర్ప వలయును. మొట్టమొదట మన యువకులు బలీయులై యుండవలయును; మతము — ధర్మము— దాని తరువాతిమాట. గీతాపఠన మూలమున కంటెఁ గాలిబంతియాటమూలమున స్వర్గమునకు నీవు విశేషసన్నిహితుఁడవై యుందువు. మఱికొంచెము దృఢమైన దండల మూలమున, కండరములమూలమున, గీతను నీవు మఱింత చక్కఁగా గ్రహింపఁ గలుగుదువు. నీలో మఱి కొంచెము బలకరమైన రక్తము మూలమున శ్రీకృష్ణుని మహాప్రతిభను మహా బలమును మఱింత బాగుగా గ్రహింపఁగలవు. నీ శరీరము నీకాళ్లపై సుస్థిరముగా నిలువ, నీవు మానవుఁడనని గ్రహింపఁగలిగిననాఁ డుపనిషత్తులను నాత్మవైభవమును మఱింత బాగుగా గ్రహింపఁగలవు.

మానవులా మీరు? ఆహారనిద్రాదికములతో సంతుష్టులు, భయపిశాచావిష్టులునగు మీరు కేవలము పశుప్రాయులు! కొంత తార్కికబుద్ధియే లేనిచో నీపాటికి మీరు చతుష్పాదజంతువులుగాఁ బరిణమించెడివారే! ఆత్మగౌరవహీనులై, అసూయాద్వేషపూరితులై, పరదేశీయులచేఁ బరమనికృష్టులుగాఁ బరిగణింపఁబడుచున్నారు మీరు. మీదంభమును మీ రిక్తసిద్ధాంతములను నటుంచి, మీ దైనందిన జీవితచర్యలను ప్రశాంతముగాఁ బరిశీలింపుఁడు. పశుస్వభావమునకు మీరు వశ్యులై యుండుటచే, బ్రదుకుఁదెరువుకోసము ప్రయత్నింపుఁడనియు నందులకై మొట్టమొదట శరీర బలము నార్జించుకొనుఁడనియు మీకు నేను బోధించుచున్నాను. ఉట్టికెగురలేని యమ్మ స్వర్గమున కెగురఁ బోయెనఁట! బలోపేతులైనచో, మనస్సును నిగ్రహించుటకు మఱింత మీ రర్హులై యుందురు. "నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యః" అనుపట్ల ముఖ్యముగా దుర్బలదేహు లాత్మసాక్షాత్కారమున కనర్హులని మరల మరల నేను నొక్కి వక్కాణింతును. మనోనిగ్రహము చేకూరినంతనే, సంపూర్ణముగా మనస్సు మీకు వశమైనంతనే, శరీరము బలిష్ఠముగా నున్నను లేకున్నను మీరు గమనింప నక్కఱలేదు. మనశ్శరీరములు మీ కపుడు జోహారు లొనర్చును.

తాపసులు తమ శరీరమును శుష్కింపఁ జేసికొందురు గాక; కర్మనిష్ఠుల కినుపకండలతో, ఉక్కునరములతోఁ గూడిన దృఢశరీరము కావలయును! కావున వత్సలారా, శరీరబలము నార్జింపుఁడు.

రజోగుణ మిపుడు మిక్కిలియవసరమై యున్నది. సత్త్వగుణవంతులని మీరనుకొను వారిలో నూటికిఁ దొంబదితొమ్మండుగురు గాఢతమస్సున మునిఁగియున్నారు. దేశమంతయుఁ దమోగుణమగ్నమై యుండుటవలన మన కిపుడు కావలసినది విశేషరాజసికశక్తి. ఈ దేశీయుల కన్నవస్త్రముల నొసఁగవలయును— వారిని మేల్కొల్పి విశేషకార్యపరులను జేయవలయును. లేనిచో వారు స్తబ్ధులై — కేవలము శిలావృక్షములంతటి స్తబ్ధులై — పోవుదురు.

ఏదైన నొకయాదర్శము గలవాఁడు వేయి తప్పులను జేసినచో, నేయాదర్శమును లేనివాఁ డేఁబదివేల తప్పులు చేయుననుటకు నాకు సుంతయు సందియములేదు. కావున నొక యాదర్శము గలిగియుండుట మేలు.

సమైక్య భారత నిర్మాణమునకు పునాదులువేసిన

మహామేధావులు జగద్గురు శంకర వివేకానందులు

శిరోమణి విద్వాన్ శ్రీ వాదారి శ్రీనివాసశర్మగారు

నిద్రాణమై యున్న భారతజాతిని తట్టి లేపి, మత్తు వదలించి దానిని కర్తవ్యోన్ముఖము గావించిన మహనీయులలో మొదట వివేకానందుని పేర్కొని తరువాతనే మఱెవ్వరినైనఁ బేర్కొనవలసియుండును. అది నిజమే; కాదనువా రెవ్వ రుందురు? ఎందఱు మహనీయులీ గడ్డపై నవతరింపలేదు; ఎందఱు మహాత్ములు తమ దివ్యసందేశములచే ప్రజానీకమును [illegible]మువైపు నడపింపలేదు — కాని వేయిసంవత్సరముల దాస్యముచే ఆత్మవిశ్వాసమును కోలుపోయిన భారతీయులను తన వచనామృతముచే స్వశక్తిని గుఱుతింపఁజేసి, వివేకానందునివలె వారిని చైతన్యవంతులఁజేసిన పురుషోత్తముఁ డెచ్చట జన్మించెను?

వివేకానందుఁడు శంకరభగవత్పాదుల తరువాత మనల నుద్ధరింప వచ్చిన అపరశంకరుఁడు. శంకరభగవత్పాదుల కాలమున ప్రచారమునకుఁ దగిన సౌకర్యములు లేకుండుటచే వారి దివ్యవాణి భారతదేశపు సరిహద్దులతోనే ఆగిపోయెను. కాని వివేకానందుఁడు అట్టికొఱతను బూర్తి గావించెను. ఆయన శంకరుల బోధలలోని భావగాంభీర్యమును శ్రీరామకృష్ణుల దివ్యోపదేశములచే నర్థముచేసికొనఁగలిగి ఖండాంతరములందు సైతము వ్యాపింపఁజేసి శంకరభగవత్పాదులు వదలిపెట్టిన కార్యక్రమమును కొనసాగించెను.

ఆశయములలో నేమి, ఆచరణలో నేమి, అధ్యాత్మవిద్యచే భారతదేశపు అఖండాత్మను దర్శింపఁగల భాగ్యము ఆనాడు శంకరులకును, ఈనాడు వివేకానందులకును సాధ్యము కాగలిగెను.

చిఱుత ప్రాయముననే శంకరాచార్యులు అన్నివిద్యలందును ఆరితేఱిరి. సాంగోపాంగములుగా వేదము లన్నియు అష్టవర్షప్రాయముననే ఆయనకుఁ గరతలామలకము లయ్యెను. అంతటి వయసులో నన్నివిద్యలకు అర్థము చేసికొనఁగలుగు భాగ్యము దక్కుట కెంతో పుణ్యము చేసియుండవలెను. కాబట్టియే శంకరునివంటి మేధావి బుద్ధునివంటి దయాశాలి ఇంతవఱకు పుట్టలేదు; ఇక పుట్టఁబోడను నానుడి యేర్పడినది.

అట్లే బాల్యమున వివేకానందుఁడు ఆంగ్ల వంగ గీర్వాణభాషలందు అఖండప్రజ్ఞ సంపాదించెను. తండ్రి విశ్వనాథదత్తుని మరణానంతరము దుర్భర దారిద్ర్యము నెదుర్కొనవలసి వచ్చినను అతఁడు తన ఉన్నతవిద్యను కొనసాగించెనే కాని నడుమ మానివేయలేదు.

వివేకానందుడును ఒక కార్యమును నిర్వహింప వచ్చిన అవతారపురుషుఁడు. జన్మాంతర వాసనలు చిన్ననాటినుండియు అతనికడ పొడసూపుచునే యుండెను. ఎక్కడ పురాణశ్రవణ మన్నను అక్కడ అతఁడు వ్రాలెడివాఁడు. రామాయణ మన్న చెవిఁగోసికొనెడివాఁడు. పౌరాణికుఁ డొకనాఁడు హనుమంతుఁడు కదళీవనములో నెల్లవేళల విహరించుచుండు నని చెప్పుసరికి, అతనిని వెదకుటకై ఒంటరిగా నరేంద్రుఁడు రాత్రికిరాత్రి పురమువెలుపల నున్న అరటితోఁటలలోఁ గ్రుమ్మరుచుండెను. ఎచ్చటను కన్నుల పడక పోఁగా తెల్లవాఱఁగనే తల్లికడకు వచ్చి యీసంగతివిన్నవించెను. ఆమె "రామకార్యమును నిర్వహించుటకై హనుమంతుఁడు వెడలియుండు" నని చెప్పి అతనిని సమాధానపఱచె నట. బాల్యము నుండియే వివేకానందుని దీక్ష అట్టిది. తాడో పేడో తేల్చువఱకు పట్టిన పట్టువు మానెడి వాఁడు కాడు.

శంకరులు గోవిందభగవత్పాదుల దివ్యానుగ్రహముచే అద్వైతవిద్యను గ్రహించి, అంఖండానుభూతిని పొందిరి.

వివేకానందుఁడు శ్రీరామకృష్ణపరమహంసుల దివ్యానుగ్రహముచే నాధ్యాత్మికానుభూతిని పొంది సన్న్యాసమును గ్రహించెను.

ఉగ్గుపాలతో నలవడిన మేధాసంపద శంకరుల నూరకుండ నీయ లేదు. దేశమందు తల ఎత్తి నిక్కి చూచెడి పాషండమతములు దేశవిచ్ఛిత్తికి దారితీయుచుండ చూచి సహింపలేక పోయిన దా కోమలహృదయము. సనాతన సంప్రదాయము తలతోఁకలు లేని కువ్యాఖ్యానములకును, కువిమర్శలకును గుఱియై భారతీయులలో దాని పునాదులను కోల్పోవుచుండెను. నిర్మాణాత్మకమైన విధానములతో వానిని పరాస్తము కావింపఁదలచినారు శంకరులు. ఆసేతు హిమాచలము పర్యటించి దిట్టములైన పునాదులతో – పాషండమతములను నిర్మూలించి – సనాతనసంప్రదాయసౌధమును నిర్మింప దీక్షఁ బూనిరి. ఇట్టి కార్యదీక్షను, ప్రచారాభిరతిని గల్పించిన మహనీయులు శ్రీవారి గురుదేవులగు శ్రీగోవిందభగవత్పాదాచార్యులు. శంకరులకుఁ గల సందేహములు నెన్నింటినో వారు పటాపంచలు గావించిరి. తపస్వులగు శ్రీగోవింద భగవత్పాదుల అనుగ్రహముచే శంకరాచార్యులు సన్న్యాసమును స్వీకరించి తమ కార్యక్రమమును కొనసాగించిరి. అట్లే —

పందొమ్మిదవ శతాబ్దములో ఉన్నతవిద్యాభ్యాసము సాగించెడి నరేంద్రునకు రామకృష్ణుల దివ్యబోధలు చెవికెక్కెను. అతఁ డంతకు మునుపే బ్రహ్మసమాజదీక్ష నందియుండెను. అతని మనస్సులో నెన్నో సందేహములుండెను. అది పాశ్చాత్యప్రాచ్యసంస్కృతుల సంధికాలము. పాములవలెఁ బర్వు లెత్తు వేలాది ఆలోచనలకు అతనిమనసులో తెగతెంపులు లేకపోయెను. విశ్వసముద్రములో వివేకానందుని పడవ మెల్లని నడకతో ఇటు నటు ఊఁగుచు, అలల ఉరవడికి ఎప్పుడెప్పుడా అనునట్లు సాగిపోవుచుండెను. కల్లోలమాలికను లెక్కింపక పడవను ముందునకు వేగముగా నడిపింపఁగల ఊత కాతఁడు అఱ్ఱులు చాచెను. రామకృష్ణ పరమహంస అతనికి చేయూతనిచ్చి ఆ కొఱతను దీర్చెను.

గురుసహాయము లేక ఎట్టివాఁడైనను పైకి రాలేడు. భావవీచికలలో గురుదేవుఁడు విజృం

భించునట్లు, అతని సహాయసంపద లేక ఎట్టి శిష్యుఁడైనను విజృంభింపలేడు. ఒకసారి శ్రీరామకృష్ణులే గురుదేవుల ప్రాముఖ్యము నిట్లు వివరించిరి—

"ఒకపొగయోడ మహాసముద్రమున నెంతో వేగముగా సాగిపోవుచుండును. దానికిఁ గట్టఁబడియున్న జీవనౌకలు (లైఫ్-బోట్సు) గూడ పొగయోడ పోయినంత వేగముననే పోవుచుండును. కాని పొగయోడతో దానికిఁ గల గొలుసులను త్రెంపివైచిన అంత వేగముగా సాగదు; సరికదా! అలల ఉరవడికి తట్టుకొనలేక మహాసాగరమున మటుమాయమగును. అట్లే గురుదేవుఁడు పొగయోడవంటివాఁడు. శిష్యులు దానికి కట్టఁబడిన జీవనౌకలవంటివారు. గురుదేవుల కృపాకటాక్షము లున్నంతదాక శిష్యులు వారితో సరియగు వేగముననే పోఁగలిగియుందురు. వారు పోలేకున్నను గురుదేవుఁడు వారికి తన యనుభవశక్తి నూతగా నిచ్చి పోవునట్లు చేయును. గురుదేవులే లేకుండిన శిష్యుల ప్రవృత్తి పైకి రాలేక ప్రయోజనశూన్యమై అడుగునఁ బడినట్లు చిక్కువడును."

బాల్యమునుండియు నరేంద్రునకు సాధువులన్నను, సన్న్యాసులన్నను మిగుల ప్రీతి. వారికేమి కావలసి వచ్చినను తెచ్చియిచ్చెడివాఁడు. ఊహవచ్చిననాటినుండి తాను దర్శించిన సన్న్యాసు లందఱను నరేంద్రుడు "మీకు దైవదర్శన మయ్యెనా? మీరు దైవమును నేరుగా చూడగలిగితిరా?" అని ప్రశ్నించెడివాఁడు. ఎవ్వరును అతనికి సరియగు జవాబు చెప్పఁజాలక పోయెడివారు. అందఱును సాధనలో నున్నవారే కాని సిద్ధులొక్కరును లేరైరి. శ్రీరామకృష్ణుల సందర్శించినప్పుడును నరేంద్రుఁ డిట్టి ప్రశ్ననే వైచెను. శ్రీరామకృష్ణుల దివ్యశక్తిముందు వివేకానందుని పీకలు ప్రాకలేదు. గురుదేవుడు తనచల్లని చేతులతో వివేకానందుని నిమిరెను. దానితో నతఁడు బాహ్యజ్ఞానమును కోలుపోయెను. అతని నెచ్చటికో దివ్యలోకములకుఁ గొనిపోవునట్లుండెను. అతనిలో ఈ చర్య అద్భుతపరివర్తనను దెచ్చెను. శ్రీరామకృష్ణు డిట్లు అతనిని కర్తవ్యోన్ముఖుని జేయుటలో సఫలుఁ డాయెను.

భారతీయులు తరతరములనుండి సంపాదించిన సొత్తు అధ్యాత్మవిద్య. భౌతికప్రాధాన్యము గల నేటిప్రపంచమున పాశ్చాత్యదేశములలో దాని ప్రచారమున కెంతయో ప్రాముఖ్యము గలదు. శ్రీరామకృష్ణు డీపనిని వివేకానందున కంటఁగట్టెను.

శంకరులు భారతీయుల విచారధార చిందఱవందఱయై నాస్తికమువైపు పరుగు లిడుచుండ, దానిని తనజ్ఞానశక్తిచే ఆస్తికమువైపు ద్రిప్పి భారతీయులలో ప్రవేశ్లుపాఱిన ఆస్తికమతముల నన్నింటిని చేరదీసి నిలుపగలిగిరి. దేశమును సట్టేట ముంచెడి పాషండమతములను ఖండించి వానికి భారతదేశమున తావు లేకుండఁ జేసిరి. ఆస్తికమతరత్నముల నేఱి అద్వైతవేదాంత సూత్రమునఁ గట్టి సార్వజనీనమైన సమైక్యమును భారతవర్షమందు నెలకొల్పిరి. పాషండులనుండి ఆస్తికులకు ఎట్టి ఇబ్బందులు రానీయకుండ దేశము నలుదిక్కుల నాలుగు మతములను ప్రతిష్ఠించిరి. నాస్తికమతముల నెదిరించుటకు దిగ్దంతులవంటి పండితప్రకాండులను సన్న్యాసులను నిలిపిరి. హిమాలయములలో కేదారనాథ, బదరీనాథక్షేత్రముల ప్రతిష్ఠించి, ఇటు దక్షిణమున కన్యాకుమారినుండి ఉత్తర

మున కేదారనాథ బదరీనాథముల కొనలవఱకు భారతజాతిసమైక్యస్థాయిని అభేద్యము గావించి తన బాధ్యతను నెఱవేర్చెను.

అట్లే వివేకానందుఁడు భారతీయుల విచారధార ఆధ్యాత్మికమునుండి ఆంగ్లేయుల వేషభాషలవైపు పరుగిడుచుండ, దానిని భారతాదర్శమువైపు త్రిప్పి ఆత్మశక్తిని, ఆత్మీయతను ఉద్దీపింపఁజేసెను. జాత్యైక్యమును నిర్మూలింపఁజేయు సంఘముల ప్రవృత్తిని యుక్తివాదములతోఁ గూలఁద్రోసి భారతీయతను ప్రజానీకములో ప్రతిష్ఠింపఁగలిగెను. ప్రపంచమతముల నన్నిటిని శ్రీరామకృష్ణుని దివ్యసూత్రములచే గుదిగ్రుచ్చి ప్రపంచస్థాయిలో భారతవాణికిఁ గల ప్రత్యేకతను అంతట చాటి చెప్పెను. సార్వజనీనమగు భారతీయమతమును విశ్వమంతట చాటిచెప్పుటకును, దేశీయులలో కర్తవ్యపరాయణతను ఉగ్గుపాలనుండి అలవఱచుటకును తన గురుదేవునిపేర రామకృష్ణమఠములను, రామకృష్ణసేవాసంఘములను స్థాపించెను.

భారతదేశమంతట పర్యటించినమీఁదట వివేకానందుఁడు దేశమంతట తాండవించుచున్న దారిద్ర్యమును చూచి ఎంతో వాపోయినాడు. "అన్నమో! రామచంద్రా!" అని అలమటించు దీనుల ఆర్తరావములు అతని చెవిని బడని రోజులు లేవు. ఏతావున పర్యటించినను, ఏ క్షేత్రమును దర్శించినను, ఏ నగరము మెట్టినను దీనులయు, దరిద్రులయు, రోగులయు దశను చూడ లేక దుఃఖనివారణకు ఉపాయము నన్వేషింప అతని మనస్సు ఉవ్విళ్లూరుచుండెను. కావున వివేకానందుడు నిర్మాణాత్మకమైన పథకము నొక్కదానిని అమలు పఱచెను. మఠములో శిష్యప్రశిష్యులకు అధ్యాత్మవిద్య బోధించి తరింపజేయ ప్రయత్నము గావింపవలెను. సేవాసమాజములలో లోకసేవ ప్రధానమై యుండును. సేవాసమాజమువారు ధర్మవైద్యశాలలతో దరిద్రరోగులకు సహాయ కార్యక్రమమును నెఱవేర్తురు. కఱవుకాటకములలో ప్రజలకు అన్నివిధముల నిష్కామసేవలకు సంసిద్ధులగుదురు. కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట గోదావరివఱదలు వచ్చినప్పుడు, వఱదలవలన ఇండ్లు, వాకిళ్లను కోల్పోయిన ఆంధ్రులకు రామకృష్ణసేవాసంఘమువారు దేశదేశములనుండి చందాలు ప్రోగుచేసి, ఎంతో సహాయకార్యక్రమమును నిర్వహించిరి.

శ్రీశంకరభగవత్పాదులు శారదాదేవి యనుగ్రహముచే శతాధికములగు గ్రంథముల రచించిరి. ముఖ్యముగా బ్రహ్మసూత్రములకును, ఉపనిషత్తులకును భాష్యములను రచించి తనతో వాదింపవచ్చిన హేమాహేములవంటి పండిత ప్రకాండులను వాదనైపుణిచే ఓడించి అద్వైత దుందుభిని అంతట మ్రోగించిరి. భారతీయుల దృక్పథమును ఏకసూత్రమున బంధించిరి.

సాధారణముగాఁ గవులవలెనే మహాత్ములును రసమయదృష్టి గలవారు. అంతే కాదు; రససిద్ధులుగూడ. వారి ప్రతిభకు హద్దుపద్దులుండవు. బ్రహ్మ సృజించిన ప్రాణికోటికిఁ బరిమితాయు వుండవచ్చును, కాని రసమయదృష్టి గల మహాత్ములు సృజించిన వాఙ్మయకోటి కది శూన్యము. మహాత్ముల సారస్వత మేనాటికిని నశింపదు. సూర్యచంద్రులు నిలుకడ గలిగి యుండునంతదాక వారి ప్రాతిభసృష్టికిఁ బరిపూర్ణాయువు.

శంకరభగవత్పాదులవలెనే శ్రీవివేకానందుడును కాలానుగుణమైన శబ్దసంవిధానముచే

ప్రపంచమున కెల్ల ఆదర్శభూతమైన గొప్ప సారస్వతమును సృష్టించెను.

శంకరభగవత్పాదుల సారస్వతమంతయు సంస్కృతభాషలోనే రచింపబడెను. ఆయన గ్రంథము లన్నియు శాస్త్రీయములగు పరిశుద్ధ తార్కిక శైలితో నొప్పి పెక్కువిషయములతో ప్రతివాదులను నిగ్రహించున ట్లుండును. ఆ కాలమున సంస్కృతిభాష రాజభాష. భారత వర్ష మందలి మతము లన్నియు సంస్కృత భాషనే ఊతగాఁ గొని, తమతమ విమర్శ నైపుణిని ప్రదర్శించినవి. శైలి వాదోపవాద ముల కుపయుక్తమగు తార్కికశైలి. బౌద్ధుల తోను, జైనులతోను వాదింపవలసి వచ్చి వారిలో నిలువరించిన తర్కవిధానమే వీరికిని ఆలంబ మయ్యెను. ఏ మతమువాడైనను ఈ వాదసరణిని అర్థము చేసికొనుటకు అటు తర్కశాస్త్రమును, ఇటు వ్యాకరణమును క్షుణ్ణముగాఁ జదివెడివాఁడు. ''కాణాదం పాణినీయం చ సర్వశాస్త్రోపకారకం'' అని ఆనాటి అభియుక్తోక్తి అట్టిశైలి ఈనాటి విద్యావంతుల కంత సులభగ్రాహ్యము కాదు. పాశ్చాత్త్య వాఙ్మయముతోఁ గొద్దియో గొప్పయో పరిచయము గల నేటి యువవిమర్శకుల కానాటి సారస్వతము అందుబాటులో లేని దయ్యెను. కథాకథనరూపమైన నేటి విధానము వేఱు. ఎట్టిశాస్త్రవిషయమైనను సరే – కథ చెప్పినట్లుగా – చేతిలో పండు ఒలిచిపెట్టినట్లుగా – ఏమియు తెలియనివానికిఁగూడ అర్థమగునట్లుగా – జెప్పవలయును. అప్పుడే విషయము – జటిలమైనను – ఆసక్తిని గలిగించును.

వివేకానందుఁడు తన దేశపర్యటనవలన ప్రాచ్యపాశ్చాత్త్యుల ఆచారవిచారములను అనుభవపూర్వకముగా గ్రహింపఁగలిగినాఁడు. శంకరులనాటి మహోన్నతవేదాంతపరమార్థమును ఈనాటి ప్రపంచ మర్థము చేసికొననియెడల ఎంతయో ఉపద్రవము కలుగునని భావించెను. అందలి గంభీరోపదేశము ప్రజాసామాన్యమున కవగతమగుటకు అన్నింటిని సరళపఱచెను.

ఈనాటి ప్రపంచము ముక్కాలు మువ్వీసము అంతర్జాతీయస్థాయిని అందుకొన్న ఆంగ్ల భాషాస్రవంతిపై ఆధారపడియున్నది. కావున వేదాంతశాస్త్రములలోని గభీరపరమార్థమును ఆంగ్లభాషలో సరళశైలిలోనికి దింపి నేటి యువకుల ఆదరాభిమానముల చూరగొనెను. తన అమెరికాపర్యటనములోను, యూరపు ఖండపర్యటనములోను, భారతవర్ష పర్యటనము లోను వివేకానందుఁడు దాని ప్రభావమును గూడ పూర్తిగా నెఱింగియుండెను.

ఋతువులు మాఱిన మాఱవచ్చును గాక! కాలము తన ధర్మమునంతయు కూడఁగట్టుకొని విఱుచుకొని పడిన పడుగాక! దివసములు అతీతములైనను, మాసములు పరుగులెత్తినను, సంవత్సరములు గడచినను, శతాబ్దములు దొర్లినను మహాత్ముల సారస్వతముమాత్రము ఏనాటికిని చెక్కుచెదరనిది కదా! నిత్యనూతనము కదా! వారు సార్వకాలికము, సర్వాబాధితము నగు సారస్వతమును సృష్టించి లోకమందు వైశిష్ట్యమును పొందుదురు.

శంకరభగవత్పాదులు ముప్పదిరెండేండ్లు మాత్రమే జీవించినను తరతరముల ప్రజ లాయనను తలచుకొనునట్లు మహోన్నతము లగు ఉపదేశముల నిచ్చి అజరామరులైనారు. శ్రీ శంకరుల గ్రంథావళిని 'వాణీ విలాస ప్రెస్' వారు ముద్దుముచ్చటగా సంతరించినారు. దేశమందెందఱెందఱో 'శంకరగ్రంథావళి'ని నిర్వ

హించి ప్రకటించినారు. అట్లే వివేకానందులు ముప్పదితొమ్మిదియేండ్లుమాత్రమే జీవించినను తరతరముల ప్రజ లాయనను స్మరించునట్లు మనకు మహోన్నతపరమార్థసంపద నిచ్చి అజరామరు లైనారు. సారస్వతములో మహాకవుల రచనలవలెనే మహనీయుల రచనలను, సందేశములను ఏర్చికూర్చి వారి గ్రంథావళిని సంపుటములుగా సంతరించుట గొప్ప కళాసేవ. వివేకానందుల దివ్యసందేశములను, రచనలను గ్రంథావళి-సంపుటముల రూపమున ఆంధ్రుల కందఁజేయుటకు శ్రీ రామకృష్ణమఠమువారు నిర్వహించిన పాత్రను, వివరించుటకు మాటలు చాలవు. మంచి డొక్కశుద్ధి గల పండితుల మూలమున - సులభ గ్రాంధికములో - అలతి అలతి నుడికారములతో నొప్పిన జాను తెనుగులో సంతరించిన ఈ 'సంపూర్ణగ్రంథావళి' ఆంధ్రుల సౌభాగ్యసంపద యగును గాక!

ఆధ్యాత్మికజీవితమే పరమావధిగా గ్రహించి బ్రహ్మచర్యమునుండియే సన్న్యాసమును గ్రహించి తత్ప్రచారమునకై జీవయాత్ర సాగించిన శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు ___ ఆధ్యాత్మిక జీవితమే పరమావధిగా గ్రహించి బ్రహ్మచర్యమునుండియే సన్న్యాసమును గ్రహించి తత్ప్రచారమునకై జీవయాత్ర సాగించిన శ్రీవివేకానందులు ___ అజరామరులు. సారస్వతాకాశమున తేజఃపూర్తులై వెలిగెడు అఖండభాస్కరులు, వారిగాత్ములు మనలో లీనమై యున్నవి. ఈ వార్షికోత్సవ సందర్భమున వారికుపురకు 'భక్త్యంజలి' సమర్పింపని భారతీయుఁడుండఁజాలఁడు. శ్రీ వివేకానందులను, ఆది శంకరులను స్మరింపనినాడు భారతీయులకు, భారతజాతికి మనుగడయే లేదు.

ఉపనిషద్వాఙ్మయము

శ్రీయుతులు పాటీలు తిమ్మారెడ్డి, ఎం. ఏ.,
బోయనపల్లి రామారావు, బి. ఏ. గారలు

ఉపనిషత్తులు మఱే మతమునందును మఱే భాషయందును లభింపని అమూల్యము అతులనీయము నగు హైందవాధ్యాత్మికసంపదాకరములు. నేడు మన ముపనిషత్పరాఙ్ముఖుల మగుటయే మనదైన్యమునకు ముఖ్యహేతువు. మనయింటిలో నిక్షిప్తమైయున్న యీ మహానిధిని తిరస్కరించి ఎందో గోరాడిన నేమి ఫలము?

పతంజలమహాభాష్యపస్పశాహ్నికము 'ఋగ్వేదమునకు 21, యజుర్వేదమునకు 100, సామవేదమునకు 1000, అథర్వవేదమునకు 9 శాఖలు కల'వని పేర్కొనుచున్నది. అనగా నన్నియు కలసి నాలుగు వేదములకును 1130 శాఖలు గలవు. ఎన్ని శాఖలుకలవో అన్నియే సంహితలు, అన్నియే బ్రాహ్మణారణ్యకములు, అన్నియే కల్పసూత్రములు, ఉపనిషత్తులు కలవని ప్రాచీనసాహిత్యమువలన విదిత మగుచున్నది. కాని మన దురదృష్టవశమున నేడవి యన్నియు లభించుట లేదు. ప్రతిశాఖకు నొక యుపనిషత్తు కల దనుటచే 1130 ఉపనిష

త్తులు లభింప వలయును. కాని నేడు ఉపనిషత్సాహిత్యసారభూతములగు 108 ఉపనిషత్తులు లభించుచున్నవి. (ముక్తికోపనిషత్తు 144) ఈ 108 లో 10 ఋగ్వేదమునకు 19 శుక్ల యజుర్వేదమునకు 32 కృష్ణయజుర్వేదమునకు 16 సామవేదమునకు 31 అథర్వవేదమునకు సంబంధించిన వని ముక్తికోపనిషత్తు ప్రథమాధ్యాయమువలన విదితమగుచున్నది. ఇవి గాక పూనానుండి డా॥ బెల్వల్కరుగారు సానువాదములను బాష్కల్య, ఛాగల్య, ఆర్షేయ, శౌనకోపనిషత్తులను ప్రకటించిరి. డెసన్ జర్మను అనువాదముతో 60 ఉపనిషత్తులు ప్రకటించెను. నారాయణస్వామిహ్యూమ్‌గారలు ఆంగ్లానువాదముతో 30-30 ఉపనిషత్తులు ప్రకటించిరి. వావిళ్లవారు రామకృష్ణమఠము వారు కూడ పెక్కుపనిషత్తులు ప్రకటించిరి. అడయారు (మదరాసు) లోని థియొసాఫికల్ సొసైటీవారు దాదాపు 200 ఉపనిషత్తులను ప్రకటించిరట.

“ఉప. ని” అను ఉపసర్గములతోడి ‘సద్’ ధాతువునకు ‘క్విప్’ ప్రత్యయము చేర్చుటచే ‘ఉపనిషత్తు’ అను శబ్ద మేర్పడును. బ్రహ్మవిద్య యని దీని తాత్త్వికార్థము. ఈయర్థము నందే యిది రూఢము. కఠకోపనిషదుపోద్ఘాతమున శంకరాచార్యులవారు “ముముక్షువులకు సంసారబీజభూతమగు అవిద్యను నశింపజేయునది, వారికి బ్రహ్మప్రాప్తి కలిగించునది, సర్వథా దుఃఖములను శిథిలీకరించునది యగు అధ్యాత్మవిద్యయే ఉపనిషత్తు” అని పేర్కొనిరి. దీనిముఖ్యార్థము బ్రహ్మవిద్య యనియే. బ్రహ్మవిద్యాప్రతిపాదకమగు గ్రంథవిశేషమని గౌణార్థము. కాని కొన్ని యుపనిషత్తులయందు యోగస్వరూపవిచారము, కొన్నిట విష్ణు శివ శక్త్యాద్యుపాసనలుకూడ పేర్కొనబడినవి.

ఉపనిషత్తులను, శ్రీమద్భగవద్గీతను, వ్యాసకృతమగు వేదాంత సూత్రములను ప్రస్థానత్రయ మని వ్యవహరింతురు. ప్రస్థానత్రయము హిందూమతహిందూదర్శనసౌధమునకు బునాది వంటిది. ఇందు గీతకును బ్రహ్మసూత్రములకును కూడ ఉపనిషత్తులే మూలస్రోతములు. కావున సంస్కృతసాహిత్యమున వేదముల కనంతర ముపనిషత్తుల కున్నంత గౌరవము మఱి దేనికిని లేదు. ప్రస్థానత్రయభాష్యము లేని మత సంప్రదాయమునకు గౌరవములేనికతన ఎల్ల సంప్రదాయములవారును వీనిపై భాష్యములు రచించిరి.

వేదములయందు మంత్రబ్రాహ్మణము లని రెండుభాగములు కలవు. ఇందుబ్రాహ్మణభాగములయందు మంత్రార్థనిర్ణయము బడినది, యాజ్ఞికానుష్ఠానముల విస్తృతవివరణమున్నది, వివిధోపాఖ్యానము లున్నవి. తపోధనులగు బ్రాహ్మణులచే సంకలనము చేయబడుటచే నివి బ్రాహ్మణములైనవి. బ్రహ్మ మనగా యజ్ఞ మని యొక యర్థము. యజ్ఞప్రతిపాదకము లగుటచే నివి బ్రాహ్మణములు. ఏ ఋషి, ఏవంశీయులు, ఎవరి శిష్యులు ఏబ్రాహ్మణముల నుపదేశించిరో వారిపేర వానికి నామకరణము గావింపబడినది. బ్రాహ్మణములలో అరణ్యములయం దుపదిష్టములైన భాగము లారణ్యకములు. ఈ బ్రాహ్మణారణ్యకములయందు గహనములు, గంభీరములు, సూక్ష్మమననయోగ్య విషయసహితములు నగు భాగములే ఉపనిషత్తులు.

ఇప్పు డీ యుపనిషత్తుల నెల్ల నెఱిగించుటకు యత్నించిన వ్యాసము మిక్కిలి పెద్ద దగును. అందు పెక్కింటిని మే మెఱుగముకూడ. కావున

సుప్రసిద్ధములై శంకరాచార్యులభాష్యముచే విరాజిల్లు ద్వాదశోపనిషత్తులను సంక్షిప్తముగ పరిచయము గావించితిమి. ఈ పంన్రెండు ఉపనిషత్తులను తమ వేదాంతసూత్రశారీరకభాష్యమందు వేదములని భగవత్పాదులవారు మాటిమాటికి పేర్కొన్నారు. ఇవి కాక మఱియూ ఉపనిషత్తులనుగూడ వారు పేర్కొన్నను భాష్యములనుమాత్రము రచింపలేదు. ఇందు ఛాందోగ్యబృహదారణ్యకములు బృహదాకారములు. ఉపనిషత్తులు కొన్ని గద్యమయములు, కొన్ని పద్యమయములు, కొన్ని గద్యపద్యాత్మకములు. విభిన్నఋషుల ఆధ్యాత్మికానుభవములు సూత్రరూపమున ఉపనిషత్తులయందు గ్రథితములగుటచే వీనియందు కొన్నిచోట్ల పరస్పరసామంజస్యము లోపించుట అసహజము కాదు. ఆమాత్రముచే వీని గౌరవమున కేమియు లోటు లేదు.

ఎ. బి. కీథ్ గారిచే ఆంగ్లములోనికనువదింపబడి ప్రకటితమైన ఋగ్వేదాంతర్గత కౌషీతికి లేదా శాంఖాయనారణ్యకమున పదునైదధ్యాయములుకలవు. ఈయారణ్యకమందలి మూడు మొదలాఱవఅధ్యాయమునఱకుగల భాగమును కౌషీతకోపనిషత్తు అందురు. ఈయుపనిషత్తు ప్రథమాధ్యాయమున చిత్రగార్గ్యాయణి యను క్షత్రియనృపతి ఉద్దాలకారుణి యను విప్రవిద్వాంసునకు పరలోకవిషయమై యుపదేశ మొసగెను. ద్వితీయాధ్యాయమున మహాప్రాణ (పరబ్రహ్మ) పితాపుత్ర స్నేహసంబంధవిషయములు కలవు. తృతీయాధ్యాయమున కాశీరాజగు దివోదాసునకు నింద్రుడు ప్రాణప్రజ్ఞోపదేశము నిచ్చుట కలదు. చతుర్థాధ్యాయమున కాశీరాజగు అజాతశత్రుడు బాలాకి యనువిప్రునకు పరబ్రహ్మవిషయ ముపదేశించుటకలదు.

ఋగ్వేదీయ ఐతరేయారణ్యకమున ఐదు భాగములు కలవు. ఇందలి రెండవభాగము లేదా ఆరణ్యకమునందలి 4, 5, 6 అధ్యాయములకు ఐతరేయోపనిషత్తు అని పేరు. ఇది బ్రహ్మవిద్యాప్రధానమగు నుపనిషత్తు. ఇందు మూడధ్యాయములు కలవు. ప్రథమాధ్యాయము మూడుఖండములు, తక్కిన వొకొక్కఖండము. ప్రథమాధ్యాయమున ప్రపంచసృష్టి ద్వితీయమున జీవుల జన్మము తృతీయమున పరబ్రహ్మమహిమ కలవు.

సామవేదీయ కౌథుమీశాఖాబ్రాహ్మణమున నలువదిభాగములు కలవు. ఇందు 25-వ భాగము పంచవింశ లేదా తాండ్యబ్రాహ్మణమనియు, 26-30 భాగములు షడ్వింశబ్రాహ్మణమనియు 31-32 భాగములు మంత్రబ్రాహ్మణమనియు 33-40 భాగములు ఛాందోగ్యోపనిషత్తనియు పేర్కొనబడును. ఈ ఛాందోగ్యోపనిషత్తు పెద్ద గ్రంథము. ఇందు 154 ఖండములు, 258 ప్రకరణములు కలవు. ఇందొకటి రెండుభాగములు లేదా ప్రపాఠకములందు ఓంకారోద్గీథసామవిచారములు కలవు. మూడవభాగమున పరబ్రహ్మ వివృతికలదు. ఇందే దేవకీతనయుడగు శ్రీకృష్ణునికథ కలదు. శ్రీకృష్ణుడు ఘోరాంగిరసునిచే ధర్మకథ నాలకించి యాకలిదప్పులుమఱచి పోయెను. నాల్గవభాగమున సత్యకామ జాబాల కథకలదు. సత్యకాముడు బాల్యమునందలి స్వాభావికపరంపరను చూచియే పరబ్రహ్మజ్ఞానమును గడించెను. ఐదవభాగమున శ్వేతకేతుడను విప్రుడు ప్రవాహణజైబలి అశ్వపతి కైకేయరాజులకు పరమాత్మోపదేశము గావించుట కలదు. ఈ శ్వేతకేతుడే తండ్రియగు ఉద్దాలకారుణిచే పరబ్రహ్మోపదేశము పొందుట ఆఱవభాగ

గాథ. సనత్కుమారునికడ నారదుడు నామ, వాక్య, మన, స్సంకల్ప, చిత్త, ధ్యాన, విజ్ఞాన, బల, అన్న, జల, తేజ, ఆకాశ స్మ ఆశా, ప్రాణ, పరమాత్మసంబంధోపదేశములు పొందుట ఏడవ భాగమునందలి కథ. ఎనిమిదవప్రపాఠకమున పరబ్రహ్మ ప్రజాపతి సంబంధములగు అనేకానేకజటిలనిగూఢవిషయములు కలవు.

కేనోపనిష త్తు సామవేదీయ తలవకార శాఖాంతర్గతము. ఆ శాఖయం దిది తొమ్మిదవ అధ్యాయము. శంకరాచార్యులవారు దీనిపై పదభాష్యము వాక్యభాష్య మని రెండుభాష్యములు రచించిరి. మొదటిరెండు ఖండములందు చక్కనికథ కలదు. తమస్వశక్తిచేతనే అసురులను నిర్జించితిమని దేవతలు గర్వించిరి. అపుడు వారి గర్వము నణచుటకు పరబ్రహ్మ ఒక యక్షుని రూపమున సాక్షాత్కరించెను. ఆతని తెలిసికొనుటకు యత్నించి తమశక్తు లాతని యెదుట ప్రదర్శించి అగ్నివాయువులు విఫలులైరి. ఇంద్రుడు పార్వతిచే ఆతడు పరబ్రహ్మ అని తెలిసికొనెను. వారి యీప్రయత్నముచే ఇంద్రాగ్నివాయువులు దేవతలయందు ప్రముఖులైరి. మొదట తెలిసికొన్నందున ఇంద్రుడు దేవరా జయ్యెను. ఇందు కథావ్యాజమున అగ్ని వాయుప్రముఖములగు ప్ర కృతులు పరమాత్మయధీనములోని వని చెప్పబడినది.

కృష్ణ యజుర్వేదీయ తైత్తిరీయారణ్యకము పది ప్రపాఠకములుగా విభక్తము. ఇందలి 7, 8, 9 ప్రపాఠకములే తైత్తిరీయోపనిషత్తు. శిక్షావల్లి, ఆనందవల్లి, భృగువల్లియను నీ మూడు ప్రపాఠకము లిందు 31 అనువాకములలో అధ్యాత్మవిషయములు వివరింపబడినవి. ప్రథమప్రపాఠకము లేదా వల్లియందు, ఓంకార, భూర్భువస్స్వః అను శబ్దముల ప్రకృత్యార్థము వివరింపబడినది. రెండవవల్లియందు రబ్రహ్మ మీమాంస కలదు. తృతీయమందు వరుణుడు తనపుత్రునకు పరమాత్మోపదేశమిచ్చుట కలదు.

కఠోపనిషత్తు కృష్ణయజుర్వేదీయకఠసంహితకు చెందినది. ఈ కఠశాఖలోని బ్రాహ్మణభాగ మిది యని కొందఱు ప్రాచీనభాష్యకారులనిరి. కాని కొంద ఱిది సామవేదీయ మని కొందఱథర్వవేదీయ మని పలికిరి. ఇందలి నచికేతునికథ సుప్రసిద్ధము. ఈగాధ ఋగ్వేద దశమమండలమున 135-వ సూక్తమున గల దని సాయణభాష్యము. నచికేతుడు తనతండ్రి యముని కీగా అతనియొద్దకు వెళ్లి మూడువరములను పొందెను. ఇందు మూడవవరముగా మృత్యురహస్యమునుకోరి యమునివలన దానిని బడసెను. ఇందు జీవాత్మపరమాత్మవిషయమై చక్కని ఉపదేశములు కలవు.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తుకూడ కృష్ణ యజుర్వేదములోనిదే. చతురాశ్రములకు శ్వేతాశ్వతరమహర్షి దీని నుపదేశించెను. ఇందు ప్రసంగానుసారముగా సాంఖ్యయోగసగుణనిర్గుణ ద్వైతాద్వైతాది పెక్కుసిద్ధాంతములు ప్రతిపాదింపబడినవి

శుక్లయజుర్వేదీయ వాజసనేయసంహితయందలి నలువదవ అధ్యాయము ఈశావాస్యోపనిషత్తు లన్నింట చిన్నది. ఇందు పరమాత్మ విషయమై అద్భుతవివేచనము గలదు.

శుక్ల యజుర్వేదీయవాజసనేయకాణ్వసంహితలకు శతపథబ్రాహ్మణ మని పేరు. ఇది బ్రాహ్మణగ్రంథము లన్నింటియందు పెద్దది. దీనిని ఎ. వేబర్ (మాధ్యందిన) డల్లూకాలెండరు (కాణ్వ)లు లక్షులపూపాయల వ్యయ

ముతో సాయణభాష్యసహితముగా ప్రకటించిరి. మాధ్యందినశాఖాశతపథబ్రాహ్మణమున పదునాల్గు కాండములు నూఱు అధ్యాయములు కలవు. అందుచేతనే ఇది 'శతపథ' మనబడెను. ఇందలి పదునాల్గవకాండమును ఆరణ్యకమందురు. ఈయారణ్యకమందలి చివరి యాఱధ్యాయములకు 'బృహదారణ్యకోపనిషత్తు' అని పేరు. ఇందలి ప్రథమాధ్యాయమున సృష్టి, సృష్టికర్తల పరిచయము కలదు. అజాతశత్రుని కడ గార్గ్యబాలాకి పరమాత్మజ్ఞానము పడయుట ద్వితీయాధ్యాయము. విదేహరాజగు జనకుడొక పెద్దసభ తీర్చెను. దానికి కురుపాంచాలాదిదేశములనుండి వేదజ్ఞులగు పెక్కురు విద్వాంసులేతెంచిరి. సభకరుదెంచిన వారినెల్ల జనకునిపురోహితుడగు యాజ్ఞవల్క్యుడోడించి రాజు మన్నన వడసెను. సభలో గార్గీవాచక్నవియను నొకవిద్వాంసురాలుకూడ ఉండెను. ఆమెయు నోడిపోయెను. ఇది తృతీయాధ్యాయమందలి కథ. చతుర్థాధ్యాయమున జనకయాజ్ఞవల్క్యులు పరమాత్మవిషయమై పరస్పరము తర్కించుట కలదు. ఈ యధ్యాయమునందే నిజపత్నియగు మైత్రేయికి యాజ్ఞవల్క్యుడు పరమాత్మోపదేశము గావించెను. పంచమమున బ్రహ్మ, ప్రజాపతి, వేదత్రయ, గాయత్రీవర్ణనము కలదు. ఆఱవయధ్యాయమున ఉద్దాలకారుణి ప్రవాహణజైబలి యను క్షత్రియనృపతికడ బ్రహ్మజ్ఞానము పడసి "ఈయమృతమయోపదేశమునందినచో ఎండిన కట్టెయు చిగురింపగల" దని యాజ్ఞవల్క్యునితో పలుకుట పేర్కొనబడినది.

అథర్వవేదీయోపనిషత్తులయందు ప్రశ్న ముండక మాండూక్యములు ముఖ్యములు. ముండకోపనిషత్తు అథర్వవేదీయమంత్రభాగాంతర్గతము. ఇందు మూడు ముండకములు. ఒకొక్క ముండకమున రెండేసి ఖండములు కలవు. గ్రంథారంభమందు గ్రంథోక్తవిద్య యొక్క ఆచార్యపరంపర పేర్కొనబడినది. అంగిరమహర్షి మహాగృహస్థుడగు శౌనకునకు పరా అపరా అను రెండు విద్యల నుపదేశించుట సవిస్తరముగా కలదు.

ప్రశ్నోపనిషత్తు బ్రాహ్మణభాగములోనిది. ముండకోపనిషత్తులోని విషయము లిందు విస్తరింపబడినవి. ఇందాఱు ఖండములు కలవు. వీనికి ప్రశ్నము లని పేరు. సుకేశాది ఋషికుమారు లాఱుగురు పిప్పలాదమహర్షి యాశ్రమమున కరిగి వేర్వేఱుగా ప్రశ్నించి సమాధానములు వడసి కృతకృత్యు లగుట యిందలి విషయము.

ముండకోపనిషత్తు అథర్వవేదీయబ్రాహ్మణభాగాంతర్గతము. దీనిపై గౌడపాదాచార్యుల కారికలుకూడ కలవు. శాంకరభాష్యకారికా సహితమగు నీయుపనిషత్తు అద్వైతసిద్ధాంత రసికులకు పరమాదరణీయమైనది. ఇందు ఆగమ, వైతథ్య, అద్వైత, అలాతశాంతి ప్రకరణము లను నాల్గు ప్రకరణములు కలవు. ఇవి పండ్రెండును శంకరాచార్యభాష్యవిరాజితములగు నుపనిషత్తులు.

శ్రీమద్భగవద్గీతనుకూడ కొందఱుపనిషత్తుగనే మన్నింతురు. ఇది సకలోపనిషత్సారము. ఇందు 18 అధ్యాయములు కలవు. ప్రతియధ్యాయము చివరను 'భగవద్గీతాసు–ఉపనిషత్సు' అని పేర్కొనబడినది. శంకరభగవానులు శ్రుతి యిట్లు వాకొనుచున్నది యని గీతాశ్లోకములనుకూడ ఉదాహరించిరి. గీతానామ మెఱుగని హైందవుడు లేడు. దీనిని గూర్చి ప్రత్యేకమగు వ్యాసము వ్రాయబడును.

శ్రీమద్భగవద్గీత ననుసరించి పాండవగీత, శివగీత, రమణగీతలు తదనంతరకాలమున జన్మించినట్లే ఉపనిషత్తులు క్రొత్తవి పెక్కులు వచ్చినవి. వీనిలో అల్లోపనిషత్తు రామకృష్ణోపనిషత్తులవంటివి ముఖ్యములు. రామకృష్ణ పరమహంసల యుపదేశములను రాజగోపాలాచార్యులవారు రామకృష్ణోపనిషత్తను పేర సంగ్రహించిరి.

ఇందు చిత్రమైనది అల్లోపనిషత్తు. ఇందల్లా మాహాత్మ్యము వర్ణింపబడినది. ఇది అథర్వవేదీయమట. చిత్రములగు ఇందలి మంత్రములు కొన్ని విజ్ఞులు పరిశీలింప దగినవి.

౧. ఓం అస్మల్లాం ఇల్లే మిత్రావరుణో దివ్యాని ధత్తే.
ఇల్లల్లే వరుణో రాజా పునర్దదుః,
హాలూమిమిత్రో ఇల్లాం ఇల్లల్లేతి.

౨. అల్లో జ్యేష్ఠం పరమం పూర్ణం బ్రహ్మాణ మల్లాః
అల్లో రసుర మహామదరకం పరస్య అల్లో;

3. ఇల్లాకబర ఇల్లాకబర ఇల్లల్లేతి
ఇల్లాలాః ఇల్లా ఇల్లాల్లా అనాది
స్వరూపా అథర్వణీ శాఖాం హ్రాం హ్రీమ్॥

అక్బరుసభలో అబ్దుల్ కాదిర్ బదౌని యను సంస్కృత మెఱిగిన మహమ్మదీయపండితు డొకడుండెను. ఇతడు రామాయణ భారతాదులను ఫారసీలోని కనువదించెను. అతడు తన 'ముంతకబ్ ఉత్తవారిఖ్' అను చరిత్రగ్రంథమం దొకచో నిట్లు వ్రాసెను. "ఈయేట (983 హిజరీ క్రీ. శ. 1575) మహమ్మదీయమతమును బాగుగా నెఱిగిన శేఖ్ భావిన్ అను బ్రాహ్మణుడు దక్షిణభారతమునుండి వచ్చెను. మహమ్మదీయధర్మశాస్త్రోపదేశములకు అథర్వవేదోపదేశములకు గల సామ్యము నేను చక్రవర్తికి చెప్పగా వారు ఫైజీతోడను హాజీ ఇబ్రహీంతోడను అథర్వవేదమును ఫారసీలోని కనువదింపు డని చెప్పియుండిరి. ఈయనువాద సమయమున అట్టిసామ్యములు గలచోట్ల వాని భావము నీ శేఖ్ భావన్ వివరింపలేకపోయెను. ఈ అథర్వవేదమున కురానులోని 'లా ఇల్లాహ ఇల్లల్లాహ్' అను మాట యుండెను. ఈ వాక్యమును గ్రహించి శేఖ్ భావన్ పెక్కుర బ్రాహ్మణుల నోడించి వారికి మహమ్మదీయమత మిప్పించెను" ఈవ్రాతవలన దీనిని నాడు బదౌనియో, ఇస్మాయిలో, బ్రాహ్మణబ్రువుడగు శేఖ్ భావనుడో రచించియుందు రని తోచుచున్నది. ఏమతమునందును దురభిమానము లేని ఫైజీమాత్ర మీపని చేసియుండడు. రాజానుగ్రహమును వాంఛించినవ్యక్తు లెంతటి నైచ్యమునకు దిగజాఱుదురో తెలుపుట కీ అల్లోపనిషత్తు తార్కాణము.

బ్రాహ్మణారణ్యకములు కర్మకాండలనియు ఉపనిషత్తులు జ్ఞానకాండ లనియు చెప్పబడును. నేడు కర్మకాండచర్చ నామమాత్రాకమైనది ఏలన తదాధారములు లోపించినవి, లేదా రూపాంతరము దాల్చినవి. కాని జ్ఞానకాండయం దెట్టి పరివర్తనమును రాలేదు. ఉపనిషత్తులలోని ఆత్మ, పరమాత్మ, సృష్టి, పునర్జన్మ, స్వర్గ, ధర్మాదివిషయములు నేడును అదియే రూపమున మన్నింపబడుచున్నవి. నేటికిని హిందూమతమున కవియే యాధారస్తంభములు. కావుననే ప్రతిహిందువును ఉపనిషత్తులలోని ప్రతివాక్యమును మంత్రమునువలె ఆలకించి ముగ్ధుడగుచున్నాడు. నేటికిని ఉపనిషత్తులపై పెక్కురు భాష్యములు టీకలు

రచించుచున్నారు. శంకరాచార్యులు, ఆనంద భట్టోపాధ్యాయులు, అనంతాచార్యులు, బ్రహ్మానందులు, శంకరానందులు, విద్యారణ్యులు, సురేశ్వరాచార్యులు, నారాయణులు, విజ్ఞాన భాగవతులు, ఆనందగిరులు, నిత్యానందమహర్షులు, రంగరామానుజులు, దిగంబరానుచరులు, మధ్వాచార్యులు, జపతీర్థులు, వ్యాస తీర్థులు, రఘూత్తమస్వాములు, బ్రహ్మయోగులు, నారాయణమునులు, భాస్కరానందులు, అరవిందులు, శ్రీధరులు మున్నగువారి ఉపనిషద్భాష్యవ్యాఖ్యానములు సుప్రసిద్ధములు.

వైదేశికవిద్వాంసులు పెక్కురీ యుపనిషత్తుల చమత్కారము, సారళ్యము, సౌకుమార్యము, సౌందర్యము, మార్దవము, మంజులత్వమును గమనించి ముగ్ధులై వేనోళ్ల గొనియాడిరి. ఆటో శ్రాడర్, జి. ఏ. జాకబ్, ఓర్టల్, మాక్స్‌ముల్లర్, ఆటో బోట్లింగ్, హార్మన్ ఓల్డెన్‌బర్గ్, ఇ. హ్యూమ్, రాబర్ట్, జిమర్ మాన్, సి. ఓ. హాస్, గోల్డ్‌స్టార్, పాల్ డైసన్, ఆర్థర్ ఎవలన్, ఎఫ్. టి. బ్రూక్స్ మొదలగు ఆంగ్ల ఫ్రెంచి జర్మను విద్వాంసులు తమతమ భాషలలో వ్యాఖ్యలు అనువాదములు వెలయించి యుపనిషత్తుల గౌరవాతిశయములను సకలప్రపంచమునకు వెల్లడించిరి.

''ఉపనిషత్తులవలె ఉపయోగకరములును, ఉన్నతపథమునకు గొనిపోవునవియునగు గ్రంథజాలములు విశ్వసాహిత్యమున మఱేవియు లేవు. ప్రపంచమందలి సమస్తప్రజానీకమునకు ఇవి మున్ముందు ఏకైకమతగ్రంథములు కాగలవు.'' అని ప్రసిద్ధ జర్మనువిద్వాంసుడు షోపెన్హోర్ పేర్కొన్నాడు. ''ఉపనిషత్తులు వేదాంతమునకు మూలాధారములు. ఇందు మానవీయ ఉచ్చభావన ఉన్నతోన్నతశిఖరముల నందుకొన్నది'' అని మాక్స్‌ముల్లర్ ప్రశంసించెను.

సమస్తజ్ఞానమున కుపనిషత్తులు నిలయములు. వీనినుండియే సకలదర్శన, సమస్త శాస్త్ర, నిఖిలతంత్ర, సంపూర్ణయుక్తి, సర్వపురాణ, అఖిల పదార్థవిజ్ఞాన సర్వవిద్యాసముదాయము బయలువెడలి మానవజాతిని ఆనంద శాంతివిమలమందాకినీతరంగములచే ప్లావితము నొనరించును.

ఉపనిషత్తులు క్రియాత్మకవిద్యలు, కాల్పనికములు కావు. ఉపనిషద్బోధల నాచరణయందు చూపగలిగినవాడు తాను భగవత్ప్రాప్తి కందుటే కాక సమాజమునుగూడ ఉన్నతశిఖరములకు గొనిపోగలడు. ఉపనిషదుపదేశముల ననుసరించి యరిషడ్వర్గమును పాఱద్రోలి, బ్రహ్మచర్యవ్రతపాలకుడై, శమదమాది సాధనచతుష్టయసంపన్నుడై యాత్మజ్యోతిని గానగలిగినవాడు తనసంఘమును, తన జాతిని, తన దేశమును పావన మొనరించును.

కేవలమధురపదార్థముల పేరు లుచ్చరించినంతమాత్రమున నోరు తీపి కాదు. కావుననే యుపనిషత్తులు 'కేవల ముపదేశము లిచ్చుటతో వినుటతో ఆత్మజ్ఞానము లభింప' దని నిష్కర్షగా చెప్పుచున్నవి. 'శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః'' ఆలకించి బాగుగా మననము గావించి చిత్తవృత్తుల నంతర్ముఖము గావించి మనస్సు నేకాగ్రము గావించి యుపనిషదుపదేశములను ఆచరణయందు పెట్టగలిగిన నాడు స్వర్గము మఱెక్కడో లేదు.

ఏదృష్టితో చూచినను ఉపనిషద్వాఙ్మయము హిందూజాతి కనుపమనిధానము. హిందూజాతికి గర్వకారణము, హిందూమతమునకు ప్రాణము. ప్రతిహిందువునకు అవశ్య పఠనీయము.

ఆస్తిక్యం

(జీవిత దృక్పథం, విధానం)

శ్రీ పున్నావజ్ఝుల సీతారామబ్రహ్మంగారు

భగవంతుడు సర్వతోముఖ పరిపూర్ణుడు. అతడు ఏకకాలమందే నిర్గుణుడు, సగుణుడు. అతడు సర్వ సమన్వయస్వరూపుడు. మన తార్కిక దృష్టికి కనబడే వైరుధ్యాలు, మన వ్యవహార జీవితంలోని పరిమితులు, వివిధ ప్రవృత్తుల ప్రభావానికి అధీనమై కలగాపులగంగా ఉన్న మన బాహ్య సత్తకు గోచరించే అసాధ్యాలు దేవదేవునికి ఆరోపించరాదు. భగవంతుని గుణాలలో, శక్తులలో తనకెక్కువ ఇష్టమైన ఏదో ఒకదానిని ఆధారంచేసుకొని, దాని ణ, మనన, నిధిధ్యాసాలతో ఉపాసకుడు సాధన ప్రారంభించడం ఉచితం, సహజం.

ఒకడు భగవంతుని జగత్ప్రభువుగా సేవించవచ్చు. మఱొకడు జగజ్జననిగా ప్రేమించవచ్చు. ఇంకొకడు జగత్పితగా భావించవచ్చు. వేఱొకడు ఆచార్యునిగా ఆరాధించవచ్చు.

ఒకడు ప్రాణేశ్వరునిగా దేవుని ధ్యానించవచ్చు. మఱొకడు శక్తిస్వరూపునిగా ధారణ చెయ్యవచ్చు. ఇంకొకడు సత్యస్వరూపునిగా సాక్షాత్కరింపజేసుకొనవచ్చు. వేఱొకడు పతితపావనునిగా ఉపాసించవచ్చు.

ఒకడు సర్వేశ్వరుని ధర్మస్వరూపునిగా పూజించవచ్చు. మఱొకడు జ్ఞానతేజస్సుగా పరిగణించవచ్చు. ఇంకొకడు నిర్గుణుడుగా తాదాత్మ్యం పొందవచ్చు. వేఱొకడు నిఖిలరసామృతమూర్తిగా గ్రహించవచ్చు.

అభిరుచి, స్వభావ, సంస్కార, సామర్థ్యాలననుసరించి అనేకులు అనేక రీతుల ఈశ్వరుని సంభావించవచ్చు. ఒకడే తన అవస్థావిశేషాలకనుగుణంగా, తాను పొందుతున్న అభివృద్ధిని బట్టి అనేకవిధాల భగవంతుని సాంగత్యం పొందడానికి సాధన సాగించవచ్చు. ఇదంతా సవ్యమే. ఇందపసవ్యమైన దేదీ లేదు. బ్రహ్మసామ్రాజ్యంలో ప్రవేశించడానికి అనేక రాజమార్గా లున్నవి; అనేక సింహద్వారా లున్నవి.

భగవంతుని ఏ గుణాన్ని, శక్తిని తా నలవఱచుకొనడానికి సాధకుడు ప్రయత్నిస్తుంటాడో దాని కనుగుణంగానే ఉంటవి అతని నిష్ఠలు, నియమాలు, విధులు, నిషేధాలు, ఉపాయాలు, ఉపకరణాలు. కనుక ఇవి ఆస్తికులకందఱకు ఒక్కవిధంగానే ఉండవు. సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తే యివి మనిషి కొక విధంగా ఉండక తప్పదన్నసంగతికూడా బోధపడగలదు. ఒకనికే అనేక సమయాలలో అనేక రీతులు ఉంటవి. సాధన ప్రారంభంలో ఎవరేవిధానం అవలంబించినా, పోనుపోను నియమాలను ఎవరికివారు తమ ఆశయాలను, ప్రయోజనాలను బట్టి నిర్ణయించుకుంటుండాలి; అవసరాన్నిబట్టి మార్పులు చేసుకుంటుండాలి. అప్పుడే అవి సజీవములై ఆత్మోన్నతిదాయకాలు గాగలుగుతవి. వీటిని రెజిమెంటేషన్ పద్ధతిని అనుసరించడం ఆధ్యాత్మిక సాధన

కాదు. సాధన బాహ్య విధానాలు, వాటినిబట్టి జీవిత విధానాలు వేర్వేఱుగా ఉండడం విధి విధానం.

తాను పూజించే దివ్యగుణం, దివ్యశక్తి, తదనుగుణమైన జీవితవిధానమే భగవత్సంబంధమయినదని, తక్కినదంతా దేవునికి వేఱయినదని, దేవునికి విరుద్ధమయినదని భావించడం దేవునికి అపచారం చెయ్యడం. దేవునికి అపచారం చెయ్యడం తనకు అపచారం చేసుకోనడమే. తాను ఆరాధించేది పరిపూర్ణమైన పరబ్రహ్మ ఒకానొక అంశమాత్రమే అని, తన జీవిత విధానం తనకు ఉత్కృష్టమైనదని సాధన ప్రారంభంనుంచి ఏకేశ్వరోపాసకుడు స్పష్టంగా గ్రహించాలి. ఇతరుల విధానాలు తన విధానానికి వేఱుగా కనబడుతున్నప్పటికీ, ఇతరులు కూడా తన దేవునే మఱొకపార్శ్వంనుంచి ఉపాసిస్తున్నారని, వారి విధానాలు వారి ఆత్మోన్నతికి ఉపయోగకరములని నిస్సంకోచంగా తెలుసుకోనాలి. తెలుసుకోనగలిగేవఱకు విశ్వసించాలి. ఈవిధమైన ఎఱుక, విశ్వాసం ఏకేశ్వర విశ్వాసంలో భాగమే. ఈవిధమైన ఎఱుక, విశ్వాసం లేకపోవడం ఏకేశ్వరజ్ఞానానికి, ఏకేశ్వరవిశ్వాసానికి విరుద్ధం. ఈ వైరుద్ధ్యం ఒకవిధంగా దేవుని ఆహ్వానిస్తూ మఱొకవిధంగా దేవుని ప్రతిఘటించడం వంటిది. ఉపాసకుని వికాసం ఈ పరస్పరవైరుద్ధ్యానికి తగినట్టుగా ఉండక తప్పదు.

భగవంతునితో సమగ్రసంయోగానికి, ఉపాసకుని సర్వతోముఖవికాసానికి భగవంతుని వివిధగుణాలను, శక్తులను, చిత్కళలను ధ్యానించడం అలవాటుచేసుకోనాలి. భగవంతునితోను, అతని బహుముఖవికాసంతోను తాదాత్మ్యం పొందడం సమగ్ర సంయోగం. స్వమతాభిమానంతో, స్వవిధానానుష్ఠానంతో, పరమతాదరంతో సాధన ప్రారంభమై తన దేవుని యందితరుల దేవులను, ఇతరుల దేవులందు తన దేవుని దర్శించడంగా, తన, పర అనే భేదాన్ని అతిక్రమించడంగా పరిణమించాలి. ఇది ఏకేశ్వరోపాసన పరిణత దశకు నిదర్శనం.

ఈ వైఖరి జీవితరంగంపై ప్రసరించినప్పుడు "ఇదే సత్యం" అని కాక "ఇదే సత్యంకాదు" అన్న జిజ్ఞాసను పురికొల్పి, సాధకుని నిరంతర సత్యాన్వేషణాపరాయణుని చేస్తుంది. భగవంతుని బహుముఖత్వాన్ని గుర్తించడం ఏకేశ్వరోపాసనకు ప్రాథమిక లక్షణం. ఏకేశ్వరుడంటే అనంతముఖాలుగల ఈశ్వరుడేగాని, అనేక ఈశ్వరులలో ఒకానొక ఈశ్వరుడు కాడు. ఒక దివ్యగుణానికి మఱొక దివ్యగుణానికి, ఒక దివ్యశక్తికి మఱొక దివ్యశక్తికి, ఒక సత్యానికి మఱొక సత్యానికి స్వతస్సిద్ధమైన వైరుద్ధ్యం లేదు. ఏకత అంటే అంతర్గత ఏకతేగాని ఏకరూపత కాదు. పక్షవాతరోగి ఆరోగ్యంవంటి పాక్షిక వికాసం ఏకేశ్వరోపాసన లక్ష్యం కానేరదు. కొంతవికాసంతో సంతృప్తిచెంది అంతటితో నిలిచిపోవడం సజీవమైన ఆస్తిక్యంకాదు. పరిపూర్ణత్వం పొందేవఱకు నిరంతర పురోగమన కాంక్ష సజీవమైన ఆస్తిక్యానికి లక్షణం.

మహాపురుషులలోనే జ్ఞానులను శుష్కవేదాంతులుగా భావించే కర్మశీలురు, రసవిహీనులుగా పరిగణించే భక్తులు కలరు. కర్మశీలురు మందాధికారులని, భక్తులు మధ్యమాధికారులని చెప్పే జ్ఞానులున్నారు. భక్తులు పగటి కలలు కనేవారని ఆక్షేపించే కర్మపరాయణులు లేకపోలేదు. కర్త, సర్వేశ్వరుడే అన్న సంగతి గుర్తించని వారిని విమర్శించే భక్తులుకూడా కలరు. సౌందర్యోపాసనను,

అలంకారాలను, లలితకళలను సేవగించుకునే సంయమ సాధకు లున్నారు. నరకానికి స్త్రీ రాచబాట అని తెగేసి చెప్పిన మహానుభావులు లేరా? సంయమ సాధకుల నియమాలను హేళనచేసే కళారాధకులు మాత్రం ఎందుకు లేరు? సంసారజీవితాన్ని చులకనచేసే సన్న్యాసులకు కొఱత లేదు. సన్న్యాసులను పరాన్న భుక్కులయిన పిచ్చి సన్న్యాసులనుగా పరిహసించే గృహస్థులు కావలసినంతమంది కలరు. మహాపురుషులలోనే కొందఱి ధోరణి యిలా ఉంటే వారి అనుయాయులు తమ మహాత్ములను, తమ విధానాలను గొప్పగాను, ఇతరుల మహాత్ములను, వారి విధానాలను తక్కువగాను చిత్రించడానికి ప్రదర్శించే ఆవేదనకు, ఆవేశకావేషాలకు అంతెందుకు ఉంటుంది?

అలాగే తమ రాజకీయపార్టీయే జగత్కళ్యాణదాయకమైనదని, తమ రాజకీయమతమే నాణ్యమైనదని, తమ పరిపాలనావిధానమే పరమోత్కృష్టమైనదని, తమ ఆర్థికమతమే అరచేతిలో స్వర్గం చూపగలదని, ఇతర పార్టీలు పెనుభూతాలని, ఇతర ఆర్థిక రాజకీయ పరిపాలనావిధానాలు దుఃఖహేతువులని ప్రచారం చెయ్యడం ఆస్తిక్య ప్రాథమిక లక్షణాలకే విరుద్ధం, స్వమతాభిమానాన్ని పరమత నిరాదరణం ఆనుకొనే ఉంటుంది, దీపాన్ని కీసీకలాగ. అన్నివిధానాల పరమాశయం ఒక్కటే అన్న విశ్వాసం కుదిరితే, ఈ కీసీకను విసర్జించడం కష్టంకాదు.

అయితే, సత్యం బహుముఖమైనదన్న మాటకు అసత్యంకూడా సత్యమే నని అర్థం కాదు. 'ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదంతి' అన్న ఋక్కును అడ్డంపెట్టుకొని గ్రుడ్డినమ్మకాలను, అమానుషమైన ఆచారాలను, హాస్యాస్పదమైన విధానాలను సమర్థించడం, అసత్యానికి సత్యంతో సమానస్థాయి కల్పించడం, ప్రజలలో స్వమతమురభిమానాన్ని రెచ్చగొట్టడం సహించరాని పని.

వార్తలు. విశే లు

శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమజయంతిమహోత్సవములు

చింతాద్రిపేట, మదరాసు

వివేకానంద రాక్మెమోరియల్ కమిటీ శాఖవారు సింగన్న చెట్టివీధిలోని తిరువేంగడ ముడై యానుసన్నిధిలో 17-1-63 వ తేదీనాడు ఉదయం 6-49 గంటలకు స్వామిజీ చిత్రపటమును ఆవిష్కరించి శతతమజన్మదినోత్సవమును జరిపినారు. సుమారు ఇన్నూరుగురు దరిద్రనారాయణులకు అన్నసంతర్పణ జరిగినది. సాయంకాలము నగరవీధులలో ఊరేగింపును భజనయు జరిగినవి. ఆనాడు నగరములలో ఇతరభాగములలోకూడ పెక్కు సంస్థలవారి ఊరేగింపులు జరిగినవి.

తిరువల్లి క్కేణి

తిరువల్లి క్కేణి బీచ్ తిలక్ ఘాటులో స్వామిజి శతతమజన్మదినోత్సవసమావేశము 3-2-1963 తేదీనాడు సాయంకాలము 6-15 గంటలకు రాక్మెమోరియల్ కమిటీవారి ఆధ్వర్యమున సమావేశమైనది. కేరళీయనాయకులలో ప్రముఖులగు శ్రీమన్నాథపద్మనాభంగారు అధ్యక్షత వహించిరి. పెక్కుసంస్థలవారు సభలవారు తాము తెచ్చిన పుష్పమాలలను శ్రీవివేకానందుని పెద్దతైలచిత్రమునకు సమర్పించిరి. పురప్రముఖులు కొందఱు ఉపన్యసించిరి.

గుంటూరు

సావరిన్‌క్లబ్ ఆధ్వర్యమున శ్రీ స్వామి వివేకానందశతజయంతి, రిపబ్లిక్ దినోత్సవము జనవరి 26-వ తేదీ ఉదయం 8-30 గంటలకు క్లబ్ ఆవరణములో క్లబ్ గౌరవాధ్యక్షులు డా॥ కాసరనేని సదాశివరావు, ఎం. ఎస్. గారి అధ్యక్షతను వైభవంగా జరుపబడినది. క్లబ్ అధ్యక్షులు జెండాప్రతిష్ఠాపనచేసిరి. క్లబ్ కార్యదర్శి పొత్తూరి వెంకటేశ్వర్లు సభికులకు స్వాగతం చెప్పారు. ఫ్రెండ్సురిక్రియేషన్ క్లబ్ సాంస్కృతిక కార్యక్రమముల శాఖాధిపతి శ్రీ గుడివాడ వెంకటగోపాలకృష్ణమూర్తి చే క్లబ్‌కు బహూకరించబడిన శ్రీ స్వామి వివేకానందుని చిత్రపటమును శ్రీ తుమ్మపూడి శ్రీరాములు ఆవిష్కరించి పూలమాలతో అలంకరించెను.

సభలో శ్రీ అమరేంద్ర, శ్రీ స్ఫూర్తిశ్రీ, శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావు, శ్రీ జమ్ములమడక మాధవరామశర్మ, కె. కోటయ్య మొదలగువారు ప్రసంగించారు. ఈ సభకు వచ్చిన అతిథులకు మిఠాయిలు పంచిపెట్టిరి. శ్రీ దింటకుర్తి సుబ్రహ్మణ్యం వందనసమర్పణ చేశారు.

బాదేపల్లి, మహబూబ్నగరుజిల్లా

శ్రీ రవీంద్రపఠనాలయన సుహృద్గోష్ఠి: బాదేపల్లివారిచే జాన్యువరి 17-వ తేదీన పూజ్యవివేకానంద జన్మదినోత్సవము జరుపబడినది. 'మునిజనమోదప్రదాయినిజయ హే'తో ప్రార్థన జరిగిన తర్వాత శ్రీ వాసుదేవశర్మ బి. ఓ. యల్. గారిచే వేదోక్తవిధిని స్వామికి పూజ జరుపబడినది.

శ్రీ శ్రీనివాసరావుపాటీల్ బి. ఏ. గారు అధ్యక్షతవహించిరి. శ్రీ కాశీ పాండురంగశర్మ, సాహిత్యరత్న, బి. ఏ., బి. ఇడి. గారు శ్రీవారి జన్మవృత్తాంతమునంతను మధురపదగుంఫనతో 50 నిమిషములసేపు ఉపన్యసించిరి.

శ్రీవారి కార్యములనుగూర్చి, వారి జీవితాదర్శములనుగూర్చి ఉపన్యసించినవారిలో శ్రీయుతులు పండిత పి. చిన్నప్ప, హిందీ సాహిత్యరత్న, ఆర్. నారాయణ, ఆర్. కోటేశ్వరరావు, బి.ఎస్‌సి., మురళీధర్ ఐ.ఏ.యస్. 'ప్రభు' లైబ్రేరియన్ గారలు కలరు. శ్రీ శ్రీనివాసరావుగారి అధ్యక్షోపన్యాసానంతరము మంగళహారతి, సామూహికంగా 'విశ్వగురు తవ అర్చనామే' గానము జరిగెను.

ఉత్సవమును శ్రీ మంగుబాబా, శ్రీ లక్ష్మణ్ నిర్వహించిరి. అంతమున తీర్థప్రసాదములు ఇవ్వబడినవి. పఠనాలయములోని స్వామివారి సాహిత్యమంతయు ప్రదర్శింపబడినది.

*

జాన్యువరి 25 వ తేదీన జిల్లా 'వివేకానంద శతజయంత్యుత్సవకమిటీ' ఒక టేర్పడినది.

ప్రముఖస్థానీయులు పలువురు పాల్గొనిరి. శ్రీ యం. రామరెడ్డి, ఎం. ఎల్. ఏ. అధ్యక్షులుగను, శ్రీ పహిల్వాన్ గారు ఉపాధ్యక్షులుగను, శ్రీ కాశీప్రభాకరశర్మ 'ప్రభు' లైబ్రేరియన్ గారు జెనరల్ సెక్రెటరీగను, శ్రీ మీరాలన్ లాల్ గారు నిధిప్రముఖులుగను, సభ్యులుగ ఇరువదితొమ్మండుగురును ఎన్నుకొనబడిరి. సంవత్సరకాలమున జిల్లాలోని ప్రతిప్రాంతమునను 'వివేకానంద' ప్రచారము జరుపవలెనని తీర్మానింపబడినది.

గూడూరు

స్వామి వివేకానంద శతజయంత్యుత్సవసందర్భములో గూడూరు తాలూకా వివేకానంద శతజయంతిమహోత్సవకమిటీవారు స్థానిక శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి దేవాలయమువద్ద పెద్దబహిరంగసభను ఏర్పాటుచేశారు. కార్యదర్శి శ్రీ ఎఱ్ఱంరెడ్డి చెంచురంగారెడ్డి సదస్యులకు స్వాగతం చెప్పారు.

సభాధ్యక్షులు శ్రీ సి. వి. కృష్ణయ్యగారు మాట్లాడుతూ "భారతీయవిజ్ఞానాన్ని ప్రాచ్య, పాశ్చాత్యదేశాలకు చాటిన లోకోత్తరపురుషుని దివ్యచరిత్రను వివరిస్తూ, కలకత్తాసమీపంలో గంగానదీతీరాన మనోజ్ఞంగా నిర్మింపబడిఉన్న స్వామిజీ "బేలూరుమఠము"ను తాను చూచి ఆశ్చర్యచకితుడనైతినని, ఒకవైపు దేవాలయంవలె, ఇంకొకవైపు మసీదువలె, మూడవప్రక్కన చర్చివలె ఉన్నదానిని అసంఖ్యాక యాత్రికులు నిత్యం దర్శించుకొని వెళ్ళుచున్నారని, వారిసందేశాలను మనం ఆచరించా"లని కోరారు.

సంయుక్తకార్యదర్శి శ్రీ యస్. చెంగయ్యనాయుడు స్వామిజీ సందేశాలను కొన్నిటిని వివరిస్తూ ఉపన్యసించారు.

మద్రాసు మైలాపూరు రామకృష్ణమఠమునకు చెందినట్టి, "శ్రీరామకృష్ణవిజయం" పత్రికాసంపాదకులు శ్రీ పరమాత్మానందస్వామిగారు, "నిద్రాణమైన భారతజాతిని తనఅమూల్యసందేశంతో లేపి, సనాతనధర్మాన్ని విశ్వానికంత చాటిన వివేకానందస్వాములవారి జీవితఘట్టాలను వివరించారు. ప్రపంచంలోని అన్నిమతాలకంటె హిందూమతమే గొప్పదనుటలో, అందులోని విశిష్టతను, ధర్మాలను తాను ఆచరించి, ఆ లక్ష్యాల తనప్రబోధాలద్వారా పాశ్చాత్యదేశాలను వణికించిన ధీరుని దివ్యచరిత్ర సభికుల మనసులలో హత్తుకొనేటట్లు ఉపన్యసించారు.

"ప్రపంచమునకు ఎవరెస్టు శిఖరమెంత ఉన్నతస్థానాన్ని ఆక్రమించిందో, అలాగే హిందూమత వేదాంతం అత్యున్నత స్థాయిని పొందిఉన్నది. వివేకానందస్వామి జీవితం చాలా ఉదాత్తమైనదనియు, భారతదేశపతనావస్థలో శ్రీరామకృష్ణవివేకానందులు జన్మించి, ఉత్కృష్టమైన మనసంస్కృతిని వేనోళ్ల చాటిరనియు తెల్పిరి. భారతీయులు వీరజాతికిచెందినవారనే విషయం, పరజాతిదాస్యంలో ఉన్నప్పుడు మరచి, పాశ్చాత్యపద్ధతులే అనుసరించి అధోగతి పాలైతిమి.

పాశ్చాత్యవిద్యావిధానంవల్ల వాళ్ల మతం గొప్పది అనేటట్లు చేయగల్గారు. దైవమందు విశ్వాసంకూడా అంతరించిపోయినది. వాళ్ల

సంస్కృతి, అలవాట్లు హెచ్చయి దుఃస్థితి ఏర్ప డినది. అట్టితరుణంలో స్వామిజీ అవతరించారు.

వీరత్వాన్ని, పరాక్రమాన్ని విస్మరించ కూడదని చెప్పిన స్వామిజీ చేసిచూపెట్టారు. వారిలో గ్రహణశక్తి, జ్ఞాపకశక్తి హెచ్చుగా ఉంది. మనసా వాచా కర్మణా బ్రహ్మచర్య మును అనుసరించి, కళలనుపొంది, ప్రకృతిని జయించి, లక్ష్యమును సాధించి, విశ్వజనీన ప్రేమను పొందిన మహనీయుడు శ్రీ వివేకా నందులు. "ప్రేమపూరితమైన హృదయం పవి త్రంగా ఉండాలంటే సచ్ఛీలం అవసరమన్నారు. శ్రీరామకృష్ణుడు ఏ సాధనలు సాధించి, ఆచ రించమనికోరినాడో వాటినన్నిటిని ఆచరించి మనకు చూపెట్టినారు. సంపన్నకుటుంబములో పుట్టియు, కొన్ని రోజులుబీదస్థితిలోజీవించారు". జ్ఞానజ్యోతియైన కాళీమాతను ఆరాధిస్తున్న ప్పుడు జ్ఞానాన్ని, నిర్మలభక్తిని ప్రసాదించమని ప్రార్థించినారే కాని క్షుద్రమైన యీ లౌకిక సంపదను కోరనే లేదు.

స్వచ్ఛందమరణాన్ని, నిర్మలభక్తినిసైతం పొందినవ్యక్తి శ్రీ స్వామిజీ అని గురువుచే ప్రశంసల నందుకొన్న శిష్యుడు శ్రీ వివేకా నందులే—అనికూడా అన్నారు. హిమాలయాల నుంచి కన్యాకుమారివఱకు పాదచారియై, భారత ధర్మాన్ని ప్రచారంసాగిస్తున్నప్పుడు ఆహారం లేక స్పృహతప్పిన సమయాల్లో వారి యిష్ట దేవతయగు ఆ జగజ్జనని ఎలా తోడ్పడుతూ వచ్చిందో తెల్పారు.

ఉపనిషత్తుల్లో ఉల్లేఖించినప్రకారం మోక్షా న్ని పొందవలెనన్న, బలహీనుడుగా నుండకూడ దన్నారు. గుర్తించుకో! — నీలో దాగియున్న అనంతశక్తిని వ్యక్తంచేసుకో! అని కూడా అన్నారు.

ప్రపంచగురువులైన ఆదిశంకరులవలె, వీర త్వంలో అర్జునునివలె, కరుణాస్వరూపంలో బుద్ధునివలె, భక్తిలో నారదునివలె, బుద్ధిలో బృహస్పతివలె, వేదపారాయణంలో వేద వ్యాసునివలె ఉంటూ, "పరబ్రహ్మ"ను సాధిం చాను అని చెప్పుకొన్న ధీరుడు శ్రీ వివేకా నందులే అని అన్నారు.

శ్రీ ఎన్. రామమూర్తి స్వామిజీ అమృత వాక్కులతోకూడిన అనర్గళ ఇంగ్లీషు ఉపన్యా సాన్ని తెలుగులోనికి అనువదించారు.

కావలి విశ్వోదయ కళాశాల లెక్చరర్ శ్రీ ఎ. ఐ. పురుషోత్తమరావు, ఎం. ఏ. గారు మాట్లాడుతూ, సాంస్కృతికవిప్లవాన్ని తెచ్చిన మహానుభావుడున్నూ, దానధర్మదయావీరు డున్నూ, వీరేశ్వరుడుగా, నరేంద్రనాథుగా, స్వామి వివేకానందుడుగా, అజరామరకీర్తిని గడించిన శ్రీ స్వామి జ్ఞానభాండాగారంలోని విజ్ఞానదీపికలను విపులీకరిస్తూ ఉపన్యసించారు.

గూడూరుతాలూకా శతజయంతిమహో త్సవసమితితరఫున శ్రీ పి. వి. సుబ్బారెడ్డిగారు వందనసమర్పణచేస్తూ, అఖిలభారతకమిటీవారు కన్యాకుమారివద్ద 22 అడుగుల స్వామిజీ శిలా విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, సదరు శిలవద్దకు యాత్రి కులు వెళ్లుటకు ఒకవంతెనను నిర్మించుటకుగా గూడూరుతాలూకానుండి నిధిని సేకరించి పంపు టలో ప్రతిఒక్కరు సాయపడాలని కోరిరి.

గ్రంథపరిచయం

[సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేవారు రెండేసి ప్రతులు పంపవలె అని మనవి]

హిందూమతతేజఃప్రభ

గ్రంథకర్త: తిరుక్కోవలూరు పెద్దస్వాములు ఆదివరాహాచార్యులు; గ్రంథప్రాప్తిస్థానము: పెద్దస్వాములు శ్రీకుమార ఆదివరాహాచార్యులుగారు, c/o శ్రీ ఊటుకూరి హయగ్రీవగుప్తగారు, అడ్వకేటు, బాపట్ల, గుంటూరుజిల్లా; వెల: రు. 1-50.

సనాతనమతము అపౌరుషేయము. తక్కిన మతములు చారిత్రకప్రశస్తిగలవి; ప్రవక్తల ప్రబోధమునుండి పుట్టినవి. సనాతనమతము వేదములనుండి ఉద్భవించినది. కాని ఆధునిక విమర్శకులు, కేవలము చారిత్రకదృష్టిగలవారు వేదములనుగుఱించి, వేదకాలములనుగుఱించి విడ్డూరపు విమర్శలు చేయుచుందురు. అంతర్దృష్టికి, యోగదృష్టికి అందు విషయములను స్థూలదృష్టితో వీక్షించినయెడల సత్యమునకు తలవంపులు వచ్చునని వీ రెఱుగరు. ప్రస్తుత గ్రంథకర్త శ్రీ పెద్దస్వాములు శ్రీ కుమార ఆదివరాహాచార్యులవారు జ్యోతిర్మయమైన సమస్త వైదికవాఙ్మయమును పఠించి ఈ యద్భుతకృతిని ఆంధ్రజగతికి ప్రసాదించిరి. బహుశాస్త్రికగ్రంథములను పఠింపజాలనివారీ యొక్క గ్రంథమును పరిశీలించినయెడల సనాతనమతతత్త్వమును సమగ్రముగ గ్రహింపజాలుదురు. పండిన చేను తలవంచును. గ్రంథకర్తగారు సుధీజనవిధేయులు. కాని పల్వురు సుధీవరులకు ఆచార్యులు కాదగు మహావిద్వాంసులు. విషయసమీక్ష చేయునపుడు, సునిశిత తార్కికశక్తిని పురస్కరించుకొని, సత్యము నన్వేషించుచు, సత్యము నారాధించుచు, సత్యమును నిర్వచించుచు అచలశృంగములవలె నిలిచిన ఆచార్యుల సిద్ధాంతములను సయితము సముచితరీతిని సమీక్షించుటకు జంకని వీరశిఖామణి ఈ గ్రంథకర్తగారని తెలుపుటకు నేను సంశయింపను. ఘనపాండితికి నైసర్గికప్రతిభ తోడైనపుడు కావింపబడు స్పష్టనిర్వచనము సత్యసందీప్తమైయుండును. ఇందలి స్వతంత్ర నిర్వచనము విశ్వజనీనదృష్టిగలవారి కనంతమైన ఆనందమును కలిగించుననుట నిస్సంశయము.

బ్రహ్మతత్త్వము, ఆత్మతత్త్వము, ప్రకృతితత్త్వము, ప్రాకృతతత్త్వము, మతతత్త్వము అను విషయము లిందు నిర్వచింపబడినవి.

బ్రహ్మతత్త్వమున మిగుల గమనింపవలసిన వాక్యలివి: "భగవంతుడు సర్వశక్తులుగలవాడు. కావున సాకారుడుగాను, సగుణుడుగాను, నిరాకారుడుగాను, నిర్గుణుడుగాను అప్పటికప్పుడు కార్యావసరములవెంట నుండగలడు."

"జీవాత్మల స్వరూపములగూర్చి పరామర్శించి, దేహధారుల కర్మజ్ఞానభక్తులవలన లభించు మోక్ష మెట్టిదో గ్రంథకర్తగారు పర్యాలోచించిరి".

గ్రంథమున వివిధ మతములను గుఱించిన విషయ వివరణములు కలవు.

గ్రంథకర్తగారి యూహాల నెల్లరు ఆమోదింపకపోయినను, జిజ్ఞాసువు లీ గ్రంథమును నిష్పాక్షికదృష్టితో పరిశీలింతురని విశ్వసించుచున్నాను.

వివిధమతగ్రంథములందు జ్ఞానమరీచికాగుచ్ఛము తేజరిల్లుచెజిగి, ఏ కొలదివిషయములందో అభిప్రాయభేదములున్నను, అందలి దివ్యజ్యోతిర్లీలకు జేజేలు పాడుట ఉపాసకుల విధి. "హిందూమత తేజఃప్రభ"కు అంజలిఘటించువారు "పరంజ్యోతి"ని గుర్తించి ధన్యులయ్యెదరు.

—జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి

SRI RAMAKRISHNA PRABHA

Statement about ownership and other particulars about *Sri Ramakrishna Prabha* (according to Form IV, Rule, 8, circulated by the Registrar of Newspapers for India).

1.	Place of Publication	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
2.	Periodicity of its Publication	Monthly.
3.	Printer's Name Nationality Address	K. S. S. Rajan. Indian. The Jupiter Press Private Ltd., 109-C, Mount Road, Madras-18.
4.	Publisher's Name Nationality Address	Swami Suddhasatwananda. Indian. Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
5.	Editors' Names Nationality Address	Swami Suddhasatwananda and Prof. N. Bhaktavatsalam, M.A., B.O.L. Indian. Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.
6.	Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or Shareholders holding more than 1% of the total capital.	Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras-4.

I, Swami Suddhasatwananda, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date: 1-3-1963.

Signature of the Publisher,
(Sd.) SWAMI SUDDHASATWANANDA.

జాతీయ రక్షణ నిధికి
ఉదారంగా విరాళాలివ్వం

సంపాదకులు : శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము,
శ్రీ. కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూపిటర్ ప్రెస్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ (మద్రాసు - 18) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ శుద్ధసత్త్వానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.